

(പിന്നെ) ഖുർആൻ അൽ-ഐൻ ബി-മുഹിമ്മത് അൽ-ദിൻ എന്ന പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപയോഗപ്രദമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനമാണിത്, ഉദ്ദേശിച്ച അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുക, അർത്ഥം പൂർത്തിയാക്കുക, ലക്ഷ്യങ്ങൾ കൈവരിക്കുക, നേട്ടങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുക.

(ഞാൻ ഇതിന് ബി-ഫത്ത് ബി-ശർഹ് ഖുർആൻ അൽ-ഐൻ ബി-മുഹിമ്മത് അൽ-ദിൻ എന്ന് പേരിട്ടു.)

ഉദാരനും പരമകാരുണികനുമായ ദൈവത്തോട്, പ്രത്യേക സഹോദരന്മാർക്കും പൊതുവായവർക്കും അതിന്റെ പ്രയോജനം സാർവത്രികമാക്കാനും, അതിലൂടെ രണ്ട് ഇമാമുകളുടെ വാസസ്ഥലത്ത് എനിക്ക് സ്വർഗം നൽകാനും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു, കാരണം അവൻ പരമകാരുണികനും കരുണാമയനും പരമകാരുണികനുമാണ്.

"കുടുംബം" എന്നതിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച്, ഇതുപോലുള്ള ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ അവർ ഉദ്ദേശിച്ചേക്കാം - പിന്നീട് ചർച്ച ചെയ്യുന്നതുപോലെ - സ്വഹാബികൾ, ദൈവം അവരിൽ എല്ലാവരെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തട്ടെ, മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ കുടുംബമാണ്. അതിനാൽ, അവരെ പരാമർശിക്കാൻ അവരെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നത് അവരുടെ പ്രത്യേക യോഗ്യതയെ ഊന്നിപ്പറയുക എന്നതാണ്, കാരണം അവർ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് സദ്ഗുണത്താൽ വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു, ഇവിടെ "കുടുംബം" എന്നതിന്റെ അറിയപ്പെടുന്ന അർത്ഥം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ധാരണ തടയുക എന്നതാണ്.

കുർദിയുടെ അവസാനം.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "മഹത്വങ്ങൾ" എന്നത് "മഹത്വമുള്ളത്" അല്ലെങ്കിൽ "ആദരണീയം" എന്നതിന്റെ ബഹുവചനമാണ്, ഉപമയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി.

"മഹത്വം" എന്നാൽ ബഹുമാനവും ഉയർച്ചയും എന്നാണ്, ഇത് കുടുംബത്തെയും സഹജീവികളെയും കുറിച്ചുള്ള ഒരു വിവരണമാണ്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "സമാധാനവും അനുഗ്രഹങ്ങളും") കുറ്റപ്പെടുത്തൽ കേസിൽ "പ്രാർത്ഥനയും സമാധാനവും" എന്നതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ലക്ഷ്യങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്നു, അവ ശക്തിപ്പെടുത്തലും ഊന്നലും അറിയിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഞാൻ അവയിലൂടെ വിജയിക്കും") എന്നാൽ അവ കാരണം ഞാൻ വിജയിക്കുകയും എന്റെ ലക്ഷ്യം നേടുകയും ചെയ്യും എന്നാണ്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് ദിനം") m-ൽ ഫത്-ഹ ഉപയോഗിച്ച്, അതായത് അൽ-മുഖ്താറിലെന്നപോലെ തിരിച്ചുവരവും ലക്ഷ്യസ്ഥാനവും - അതായത് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് ദിനം എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് ദിനം") അർത്ഥമാക്കുന്നത്, ബസ്മലയ്ക്ക് മുമ്പുള്ളതിന് ശേഷം, ഹംദല, തഷ്ഹൂദ്, പ്രവാചകന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും സഹജീവികളുടെയും മേൽ പ്രാർത്ഥനകളും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ, അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഇത് പറയുന്നു, മുതലായവ.

ഒരു തരത്തിലുള്ള സംസാരത്തിൽ നിന്ന് മാറുമ്പോൾ അവ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മറ്റൊരാൾക്ക്, അവ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത് ചർച്ചയ്ക്കായി പ്രത്യേകം എടുത്തുകാണിച്ച ഒന്നാണ്, അതിനാൽ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കേണ്ടതില്ല.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "കണ്ണിന്റെ പശു") അൽ-ഖമൂസിൽ ഇത് പറയുന്നു: "കണ്ണ് തണുത്തു" (ഖറത്ത് അൽ-ഐൻ), ക(സ, ഫത്-ഹ, ഖർറ, ദമ്മ, ഖററ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച്: അത് തണുത്തു, കരച്ചിൽ നിലച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ അത് ആഗ്രഹിച്ചത് അത് കണ്ടു.

ചില പരിഷ്കാരങ്ങളോടെ ഉദ്ധരണി അവസാനിപ്പിക്കുക. ഇവിടെ, ഇത് കണ്ണിന്റെ ആനന്ദത്തിനുള്ള ഒരു രൂപകമാണ്, കാരണം കണ്ണിന്റെ തണുപ്പ് ആനന്ദം നൽകുന്നു, അതിനാൽ ഇത് ഒരു സാങ്കേതിക രൂപകമാണ്.

ഇത് വായിക്കുന്ന ആർക്കും സന്തോഷവും സന്തോഷവും നൽകുന്നതിനാലാണ് അദ്ദേഹം ഇതിനെ ഈ പേരിൽ വിളിച്ചത്: (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഇത് ഉദ്ദേശിച്ച അർത്ഥത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്നു"), അതായത് വാചകത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്ദേശിച്ച അർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

വിഷയം, വസ്തു, സർവ്വനാമത്തിന്റെ പരാമർശം മുതലായവ വ്യക്തമാക്കുന്നതിലൂടെയാണ് ഇത് നേടുന്നത്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അർത്ഥം പൂർത്തിയാക്കുന്നു"), മീമിൽ ഒരു ദമ്മ ഉള്ളത്, ഒരു നിഷ്ക്രിയമാണ്. participle, അതായത് മുഖത്തേതിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ അർത്ഥം പൂർത്തിയാക്കുന്നു. meem എന്നർത്ഥമുള്ള ഒരു വാക്കാലുള്ള നാമമായിരിക്കാം ഇത്.

ഉദ്ദേശിച്ച അർത്ഥവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വ്യക്തതയും ഉദ്ദേശിച്ച അർത്ഥവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പൂർത്തീകരണവും പരാമർശിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം, കാരണം ഉദ്ദേശിച്ച അർത്ഥത്തിന് അതിന്റെ അവ്യക്തത കാരണം വെളിപ്പെടുത്തലും വ്യക്തതയും ആവശ്യമാണ്, കൂടാതെ ഉദ്ദേശിച്ച അർത്ഥത്തിന് ഒരു

നിയന്ത്രണം പോലുള്ള എന്തെങ്കിലും പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് പോരായ്മ പൂർത്തീകരിക്കലും പൂർത്തീകരണവും ആവശ്യമാണ്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഒരു വിശദീകരണത്തോടെ"), ഒരു ശരിയായ നാമമാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഫത്തയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുള്ളവയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇത് ഒരു ശരിയായ നാമത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്, ഒന്നിനോടും ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ ശരിയായ നാമം ആദ്യത്തെ ബാ ഉൾപ്പെടാതെ ഒമ്പത് വാക്കുകൾ ചേർന്നതാണ്. ഫത് അൽ-വഹാബിന്റെ രീതിയുടെ വിശദീകരണമനുസരിച്ച് അൽ-ജമാൽ എഴുതി: ഇത് അതിന്റെ പേരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ "ബ" ശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്നുള്ളതല്ല, രണ്ടാമത്തേതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ശാസ്ത്രത്തിന് മുമ്പുള്ള അതിന്റെ അവസ്ഥ കണക്കിലെടുത്ത് ഫത്തയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിന് ശേഷമുള്ള അതിന്റെ അവസ്ഥ കണക്കിലെടുത്ത്, ഇത് ഒന്നിനോടും ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ ശാസ്ത്രം ആറ് വാക്കുകൾ ചേർന്നതാണ്, അത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു ഒരു പ്രക്ഷേപണ ശൃംഖലയായിരിക്കുക, ഫത്ഹുൽ-വഹാബിനെ വിഷയമാക്കുന്നു.

"ശർഹ് മൻഹാജ് അൽ-തുല്ലബ്" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയാണ് പ്രവചനം.

ഇത് ഒരു കൂട്ടിച്ചേർക്കലോ സംയോജനമോ ആകാൻ സാധ്യതയില്ല.

അവസാനം.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു, മുതലായവ") വിധിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും പ്രക്ഷേപണ ശൃംഖല ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അത് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനുമായി അദ്ദേഹം മനഃപൂർവ്വം ആദ്രിബ്യൂട്ട് ചെയ്ത വിഷയത്തെ ആദ്യം സ്ഥാപിച്ചു. കാരണം, അതിന്റെ വർഗ്ഗീകരണം പ്രയോജനകരമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രശംസിക്കുകയും ഉദ്ദേശിച്ചത് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, പ്രയോജനം ലഭിക്കാൻ അത് ആശ്രയിക്കുമെന്ന അനുമാനത്തിന് സാധ്യതയുണ്ട്. അത് വിദൂരമാണെങ്കിൽ പോലും, ഈ മിഥ്യാധാരണയെ അകറ്റാൻ അദ്ദേഹം ചോദ്യത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തി.

അൽ-അതാൾ അതിനെ ഒന്നാമത്തെത്തിക്കുന്നതിന്റെ വശങ്ങളിൽ, ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഐക്യവും അതിൽ ഒരു പങ്കാളിയുടെ അഭാവവും പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്നും, അത് അദ്ദേഹത്തിന് ആശ്വാസം നൽകുമെന്നും പരാമർശിച്ചു. ചോദ്യത്തിനിടെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെയാണ്: "ഓ ദൈവമേ, എനിക്ക് ഉത്തരം നൽകുക, എന്റെ ഏകാന്തതയിലും സഹായികളിൽ നിന്നുള്ള എന്റെ വേർപിരിയലിലും കരുണ കാണിക്കണമേ."

അവസാനം.

അൽ-സഅദിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെയും കാണുക. വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ. "ഔദാര്യവാൻ" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഉദാരതയിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്, അതായത് അർഹതപ്പെട്ടവർക്ക് അർഹമായത് ഉചിതമായ രീതിയിൽ, ഏതെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യത്തിനോ കാരണത്തിനോ വേണ്ടിയല്ല നൽകുന്നത് എന്നാണ്.

"കൃപ നൽകുന്നവൻ" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ മനയിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്, അത് പൊതുവായോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഭാരമുള്ള അവസ്ഥയിലോ, തത്തുല്യമായ ഒന്നും ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ ആരംഭിച്ച ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്.

മുഅ്തസിലികളുടെ വാദത്തിന് വിരുദ്ധമായി, ആർക്കും ഒന്നും ചെയ്യാൻ അവൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ലാത്തതിനാൽ, അവന്റെ കൃപ പൂർണ്ണമായും അവന്റെ ഔദാര്യത്തിൽ നിന്നാണ്, അത് അവന്റെ മേൽ നിർബന്ധമാണെന്ന്, ഏറ്റവും ശരിയായ അഭിപ്രായമാണ്. ദൈവം അതിനുമപ്പുറം ഉന്നതനാണ്.

അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ എണ്ണമായ മനയിൽ നിന്നാണ് ഇത് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ദാസന്മാർക്ക് അവനെ അനുസരിക്കാൻ വേണ്ടി അവരുടെ മേലുള്ള അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു നല്ല പ്രവൃത്തിയാണ്, എന്നാൽ മറ്റേതെങ്കിലും നിന്ദ്യമാണ്, സർവ്വശക്തനായ ദൈവം പറയുന്നതുപോലെ: *ഉപദേശങ്ങൾ കൊണ്ടോ ഉപദ്രവങ്ങൾ കൊണ്ടോ നിങ്ങളുടെ ദാനധർമ്മങ്ങളെ അസാധുവാക്കരുത്* *അവൻ ഇതിൽ നിന്ന് പ്രവാചകനെയും പിതാവിനെയും വ്യഭാസരെയും ഒഴിവാക്കി, അവർക്ക് ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ട്.

("പൊതുവായിരിക്കുക" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ)

(പരമകാരുണികനും കരുണാമയനുമായ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ) [അൽ-അവ്വൽ: 1] എന്ന വാക്ക് ഉരുത്തിരിഞ്ഞത് അസ്-സംവ് എന്നതിൽ നിന്നാണ്, അതായത് ഔന്നത്യം എന്നർത്ഥം, വാസ് എന്നർത്ഥം, അതായത് അടയാളം എന്നർത്ഥം. ദൈവം...

അത്, ക്രിയ 'അസൽ' എന്നതിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വസ്തുവാണ്. "പ്രയോജനപ്പെടുത്തൽ" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന ഒരു ഏജൻ്റ് എന്ന നിലയിൽ നാമനിർദ്ദേശ കേസിൽ ആണ്.

"എലൈറ്റ്" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: ലാം അനാവശ്യമാണ്, തുടർന്ന് വരുന്നത് ഒരു വസ്തുവായി ആക്ഷേപ കേസിൽ ആണ്.

ക്രിയയുടെ വിഷയം ദൈവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സർവ്വനാമമാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

കൂടാതെ ആനുകൂല്യം എന്നത് കുറ്റപ്പെടുത്തൽ കേസിൽ ആണ്, അതായത്, മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിശദീകരണത്തിൽ നിന്ന് വരേണ്യവർഗത്തിനും പൊതുജനങ്ങൾക്കും പ്രയോജനം നൽകാൻ ഞാൻ ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

നിഘണ്ടുവിൽ, "അവൻ അവർക്ക് ഒരു സമ്മാനം നൽകി" എന്ന് പറയുന്നു.

അവസാന ഉദ്ധരണി.

ഇവിടെ "എലൈറ്റ്" എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് വികസിതരും ഇടനിലക്കാരും ആണ്, "പൊതുജനം" എന്നതുകൊണ്ട് തുടക്കക്കാരും ആണ്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ "സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെ വാസസ്ഥലത്തുള്ള ഫിർദൗസ്" എന്ന പ്രസ്താവന ഏഴ് ഉദ്യാനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്വർഗമാണ്, അതിൽ ഏറ്റവും മികച്ചതും കേന്ദ്രവുമായത് ഫിർദൗസ് ആണ്.

അഭയ ഉദ്യാനം, നിത്യതയുടെ ഉദ്യാനം, ആനന്ദത്തിന്റെ ഉദ്യാനം, ഏദൻ ഉദ്യാനം, സമാധാനത്തിന്റെ വാസസ്ഥലം, മഹത്വത്തിന്റെ വാസസ്ഥലം എന്നിവ ഇബ്നു അബ്ബാസ് ഈ വീക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു.

നാലെണ്ണം ഉണ്ടെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, "തന്റെ നാമന്റെ സ്ഥാനത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവന് രണ്ട് ഉദ്യാനങ്ങളുണ്ട്" എന്ന സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു കൂട്ടം ഈ വീക്ഷണത്തെ അനുകൂലിച്ചു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "അവയ്ക്ക് താഴെ രണ്ട് ഉദ്യാനങ്ങളുണ്ട്."

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ: "അത്, മുതലായവ") ഹംസ തുറക്കപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്, കാരണത്തിന്റെ ലാം ഇല്ലാതാക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ അത് അടച്ചിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്, കാരണം അത് ദൈവത്തോട് ചോദിക്കാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണം വിശദീകരിക്കാൻ കൊണ്ടുവന്ന ഒരു പുതുകിയ വാക്യമാണ്.

"ഏറ്റവും ഉദാരനും കരുണാമയനും" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ അർത്ഥമാക്കുന്നത്, എല്ലാ ഉദാരനും കരുണാമയനും എന്നർത്ഥം.

അതിനാൽ, "എല്ലാവരിൽ നിന്നും" എന്ന വാക്ക് ചുരുക്കത്തിൽ ഒഴിവാക്കി, തുടർന്ന് വന്നതിലേക്ക് "അഹൽ" എന്ന് ചേർത്തു. അത്.

ബഹുവചനമായിരിക്കണമെങ്കിലും, അത് ഏകവചനമായിരിക്കുന്നതാണ് അനുവദനീയം, കാരണം അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാനും ആശയക്കുഴപ്പം ഒഴിവാക്കാനും അതിൽ ചേർക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമാണ് "അഹൽ".

അതായത്, "ഞാൻ രചിക്കുന്നു" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ, "ബ" എന്ന ഉപപദത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു വിശദീകരണമാണിത്, കൂടാതെ പരാമർശിച്ചത് വസ്തുവിനെ കണക്കാക്കുന്നതിൽ അഭികാമ്യമായതിനാൽ അദ്ദേഹം അത് ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട, വൈകിയ ക്രിയയാണെന്ന് കണക്കാക്കി.

ഒരു ക്രിയ എന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ മുൻഗണനയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇത് പ്രവർത്തനത്തിലെ യഥാർത്ഥ രൂപമായതിനാലാണിത്, കൂടാതെ നിർദ്ദിഷ്ടമെന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ മുൻഗണന സാഹചര്യം കണക്കിലെടുക്കുക എന്നതാണ്, കാരണം ഓരോ നിയമസഭാംഗവും എന്തെങ്കിലും പേരിൽ പേര് ആരംഭിച്ച ഒരു വാക്ക് അതിൽത്തന്നെ മറച്ചുവെക്കുന്നു. അതിനാൽ, എഴുത്തുകാരൻ "ഞാൻ എഴുതുന്നു" എന്ന് മറയ്ക്കുകയും രചയിതാവ് "ഞാൻ രചിക്കുന്നു" എന്ന് മറയ്ക്കുകയും ബസ്ഥലയെ പിന്തുടരുന്നത് എന്താണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്, ഇത് ഒഴിവാക്കിയതിന്റെ സൂചനയാണ്. അതിന്റെ കാലതാമസത്തിന്റെ മുൻഗണനയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നിലവിലുള്ള പേരിന്റെ മുൻഗണനയ്ക്ക് അനുസൃതമായി, പ്രത്യേകത അറിയിക്കുന്നതിന് ആദ്യം അവന്റെ അത്യുന്നത നാമം പരാമർശിക്കട്ടെ, കാരണം വസ്തുവിനെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുവരുന്നത് ഭൂരിപക്ഷത്തിനനുസരിച്ച് അത് അറിയിക്കുന്നു.

അർത്ഥം ഇതാണ്: അവന്റെ അത്യുന്നത നാമത്തിന്റെ സഹായമില്ലാതെ തുടക്കം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയില്ല.

തൂടക്കം ദൈവത്തിന്റെ പേരിലാണെന്നും അത് അവരുടെ ദൈവങ്ങളുടെ പേരിലാണെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ നിരാകരണമാണിത്. ഇതിനെ വേർപിരിയലിന്റെ നിയന്ത്രണം എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

ഇത് ദൈവത്തിന്റെ പേരിലല്ല, മറിച്ച് അവരുടെ ദൈവങ്ങളുടെ പേരിലാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ നിരാകരണമാണിത്, ഉദാഹരണത്തിന്

സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന ഭൗതികവാദികൾ, ഇതിനെ ഹൃദയത്തിന്റെ പോരായ്മ എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിലാണോ അതോ അവരുടെ ദൈവങ്ങളുടെ നാമത്തിലാണോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നവർക്കുള്ള മറുപടി കൂടിയാണിത്, ഇതിനെ സ്പെസിഫിക്കേഷന്റെ പോരായ്മ എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

അല്ലാമ അൽ-സബ്ബാൻ പറഞ്ഞു: ഇവിടെയുള്ള പോരായ്മ യഥാർത്ഥമല്ല, കാരണം ഇവിടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഗുണത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥ ബുദ്ധിമുട്ട്.

അർത്ഥം, തൂടക്കം ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നതിന് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, കൂടാതെ അത് മറ്റൊരാളുടെ നാമത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നതിന് അപ്പുറം വ്യാപിക്കുന്നില്ല, മറ്റ് ഗുണങ്ങൾ അതിനായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, ഉദാഹരണത്തിന്, കാര്യമായ എന്തെങ്കിലും ആയിരിക്കുക എന്നതാണ്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: പേര് ഉദാത്തതയിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണ്), അതായത് അത് അതിൽ നിന്ന് എടുത്തതും അതിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതുമാണ്.

അത് ഉന്നതതയാണ്, കാരണം അതിന്റെ നിയുക്തൻ അത് ഉയർത്തുകയും പരിഗണനയുടെയും അംഗീകാരത്തിന്റെയും ശേഖരണത്തിലേക്ക് ഉപേക്ഷിക്കലിന്റെ കോണിന് മുകളിൽ ഉയരുകയും ചെയ്യുന്നു, കാരണം നിസ്സാരമായ കാര്യങ്ങൾക്കൊന്നും ഒരു പ്രത്യേക പേര് നൽകാൻ കഴിയില്ല, മറിച്ച് അവ അവയുടെ ജനുസ്സിന്റെയോ ജീവിവർഗത്തിന്റെയോ പേരിലാണ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതാണ് ബ്രസാനുകളുടെ സിദ്ധാന്തം. അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അതിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം സമൂഹം ("സംഖ്യ" എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു), അതിന്റെ ലാം എളുപ്പത്തിൽ ഇല്ലാതാക്കിയിരിക്കുന്നു, കാരണം സ്രഷ്ടാവ്

അത്യാവശ്യമായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ പേരാണ്. എല്ലാ ആരാധനാ വസ്തുവിനും ഇത് ഒരു പൊതുനാമമാണ്. തുടർന്ന് അത് അൽ എന്ന് നിർവചിക്കുകയും ഹംസ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്ന് അത് സത്യത്തിൽ ആരാധനാ വസ്തുവിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു. മിക്ക ആളുകളുടെയും അഭിപ്രായത്തിൽ ഇത് ഏറ്റവും മഹത്തായ നാമമാണ്, അത് ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ പോലും മറ്റൊരെയും ഈ പേരിൽ വിളിക്കുന്നില്ല.

അൽ-റഹ്മാൻ അൽ-റഹീം (പരമകാരുണികൻ, പരമകാരുണികൻ)

അത് പതിവായി ഉപയോഗിക്കുമെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നു, അതിനാൽ അവൻ അതിനെ ഭാരം കുറഞ്ഞതാക്കി. തുടർന്ന് അതിന്റെ "പാപം" നിശ്ചലമാക്കി, ഇല്ലാതാക്കിയ "ലാം" എന്നതിന് പകരമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും മാറ്റിസ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമായി ഒരു ഹംസത്ത് അൽ-വാസ്ൽ ചേർത്തു.

അതിന്റെ ഭാരം പിന്നീട് "അഫ്'അ" ("അഫ്'അ" എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു), അത് ഇല്ലാതാക്കിയ പേരുകളിൽ ഒന്നാണ്. നിരവധി കാര്യങ്ങളിൽ അവർ തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പ് ഇതിന് തെളിവാണ്, അതിൽ സമൂഹം എന്ന പേരിന്റെ ചുരുക്കരൂപമായ സാമിഖ് എന്നതിന്റെ "വാവ്" "യാ" ആയി മാറി, ആദ്യത്തെ "യാ" അതിൽ ലയിച്ചു എന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു.

മറ്റൊന്ന്, അതിന്റെ ബഹുവചനം "അസ്'മ" ("അസ്'മ" എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തു), അതിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം "അസ്'മ" ("അസ്'മ" എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തു), "വാവ്" ഒരു അധിക "അലിഫ്" ന് ശേഷമുള്ള ഒരു വാക്കിന്റെ അവസാനത്തിലായതിനാൽ "ഹംസ" ആയി മാറി എന്നതാണ്. അവയിൽ ഒരു ക്രിയ സമിത്, 'അസ്'മിത്, തസ്'മിത് എന്നിവയിൽ നിന്നാണ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞത്. അതിന്റെ മൂലരൂപം സമൂത്, 'അസ്'മൂത്, തസ്'മൂത് എന്നിവയാണ്. ഒരു നോൺ-ദമ്മയ്ക്ക് ശേഷം നാലാമത്തെ അക്ഷരമായി വന്നതിനാലാണ് വാവ് യാ ആയി മാറിയത്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ "ലാ" എന്ന വാക്ക് അൽ-വാസ്'മിൽ നിന്നാണ്), അതാണ് അടയാളം - അതായത്, ബ്രസാനുകളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. എന്നിരുന്നാലും, കുഷിയൻമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അത് അതിൽ നിന്നാണ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞത്.

അതായത്, അതിന്റെ ക്രിയയിൽ നിന്നാണ്. അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അതിന്റെ മൂലപദം വാസ്'മാം ആണ്, അതിൽ വാവിൽ ഫത്ഹയും കാണുന്നതിൽ സൂക്ഷ്മം ഉണ്ട്. പതിവ് ഉപയോഗം കാരണം ആദ്യാക്ഷരം ഇല്ലാതാക്കി മിക്കവരും അതിനെ ഭാരം കുറഞ്ഞതാക്കി, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഒരു ഹംസ അൽ-വസൽ

ചേർത്തു. അതിനാൽ, അതിന്റെ ഭാരം ആൽ ആണ്, അതിനാൽ ഇത് ആദ്യാക്ഷരം ഇല്ലാതാക്കിയ നാമങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

അവരുടെ സിദ്ധാന്തം അത്ര വികലമല്ല, പക്ഷേ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചത് ചെറിയതും ബഹുവചനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇത് നിരാകരിക്കുന്നു.

ക്രിയ വാസ്തവികതയിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ ചെറിയതും വസ്തുതയും അതിന്റെ ബഹുവചനവും ഔശാം ആയിരിക്കും. ക്രിയ അതിൽ നിന്നാണ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞത്, അത് സമത് ആണ്, പക്ഷേ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഇത് അങ്ങനെയല്ല.

അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: ബ്രസാൻമാരുടെ വീക്ഷണം ദൈവത്തിന് നിത്യതയിൽ നിന്ന് പേരുകൾ നൽകി എന്ന വസ്തുതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്, അതേസമയം കൃഷിയൻമാരുടെ വീക്ഷണം പേരുകൾ മനുഷ്യനിർമ്മിതമാണെന്ന വസ്തുതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്.

ആദ്യത്തെ സിദ്ധാന്തം കൂടുതൽ ശരിയാണ്, അത് സൂന്നികളുടെ സിദ്ധാന്തമാണ്. രണ്ടാമത്തേത് മുൻതൂക്കം സിദ്ധാന്തമാണ്, കാരണം അവൻ, അവൻ മഹത്വം, പേരുകളും ഗുണങ്ങളും ഇല്ലാതെ എന്നെന്നേക്കുമായി നിലനിന്നിരുന്നു എന്നാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവൻ സൃഷ്ടി സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, അവർ ഈ ഗുണങ്ങൾ അവനിൽ ആരോപിച്ചു, അവൻ അവയെ നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ, അവൻ പേരുകളും ഗുണങ്ങളും ഇല്ലാതെ തുടർന്നു.

ബസ്തലയെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ പ്രബന്ധത്തിൽ പണ്ഡിതനായ അൽ-സബ്ബാൻ ഈ നിർമ്മിതിയെ നിരാകരിച്ചു, അവിടെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "രണ്ട് ചിന്താധാരകളിലും ഈ നിർമ്മിതിയെ ആവശ്യമായി വരുന്ന ഒന്നുമില്ല. കാരണം എല്ലാ പേരുകളും പദപ്രയോഗങ്ങളാണ്, പദപ്രയോഗങ്ങൾ ശാശ്വതമല്ല; മറിച്ച്, രണ്ട് ഗ്രൂപ്പുകളുടെയും ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെയും അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് അവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ്."

അതുകൊണ്ടാണ് ദൈവത്തിന്റെ നാമങ്ങൾ ശാശ്വതമാണെന്ന് പറയുന്നവരുടെ പ്രസ്താവനയെ സൗമ്യമായി കണക്കാക്കുന്നത്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ദൈവത്തിന് അറിവുണ്ട്") യഥാർത്ഥ വ്യക്തിപരമായ പദവിയിലൂടെ അർത്ഥമാക്കുന്നു, കാരണം അവന്റെ നാമത്തിന് പ്രത്യേക ബാഹ്യ അസ്തിത്വം ഇല്ല.

എന്നിരുന്നാലും, ഇത് പഠിപ്പിക്കലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാത്രമേ പറയാവൂ, അസാധ്യമായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ അർത്ഥം തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ, അതായത് പ്രത്യേക സ്വഭാവസവിശേഷതകൾ ഉള്ള ഒന്ന്. ഉത്തരവ് സർവ്വശക്തനായ ദൈവമാണ്, അവൻ മനുഷ്യനാണെന്ന് പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

യുക്തികൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ സത്ത ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് എതിർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, അപ്പോൾ അവന് എങ്ങനെ അറിവ് സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയും?

ഇവിടെ പോലെ - ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അനുമാനിച്ചാൽ മതിയെന്ന് ഉത്തരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്, കാരണം അതിന്റെ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ന്യായവാദത്തിലൂടെയാണ് സത്ത ഗ്രഹിക്കുന്നത്. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ആവശ്യമായ ജീവി") പേരുള്ളതിന്റെ വിശദീകരണവും സ്വപ്രസിദ്ധീകരണവുമാണ്, അത് പേരുള്ളതിന്റെ ഭാഗമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടത് സത്തയുടെയും ഗുണത്തിന്റെയും ആകെത്തുകയായിരിക്കും, അത് അങ്ങനെയല്ല.

ആവശ്യമായ ജീവി എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, അസ്തിത്വം അവന് അനുവദനീയമല്ല എന്നതാണ്. അസ്തിത്വം അവന് മുമ്പുള്ളതല്ല, അസ്തിത്വം അവനെ പിന്തുടരുന്നതുമല്ല.

പങ്കാളി പോലുള്ള അനിവാര്യമായ അസ്തിത്വത്തെയും സാധ്യമായത് പോലുള്ള സാധ്യമായ അസ്തിത്വത്തെയും അസ്തിത്വത്തെയും ഇത് ഒഴിവാക്കുന്നു.

അനിവാര്യമായ ജീവി എന്നതിന് അവൻ എല്ലാ പ്രശംസയും അർഹിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു, ചിലർ ഇത് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അതിന്റെ ഉത്തരവ് ദൈവമാണ്") എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അതിന്റെ ആദ്യ ഉത്തരവ് ഇമാമിനെപ്പോലെ ദൈവം എന്നാണ്, കൂടാതെ എല്ലാ ആരാധനാ വസ്തുവിനും, അത് ന്യായമായോ തെറ്റായോ ആകട്ടെ, ഒരു പൊതു നാമമാണ്. പിന്നീട്, അതിന്റെ നിർവചനത്തിനുശേഷം, വിവേചനാധികാരത്താൽ ആരാധനാ വസ്തുവായ ദൈവത്തിന് അതിന്റെ ഉപയോഗം പ്രധാനമായും ബാധകമായി. സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ച്

മറ്റൊന്നെങ്കിലും ഉപയോഗിക്കാനുള്ള സാധ്യതയുള്ള ഒരു അർത്ഥത്തിലേക്ക് ഈ പദം പരിമിതപ്പെടുത്തുമ്പോഴാണ് ഇത്. എന്നിരുന്നാലും, ഇവിടെ പോലെ ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ച് ദൈവം എന്ന പദം ദൈവത്തിന് പുറമെയുള്ള എന്തിനെക്കുറിച്ചും ഉപയോഗിക്കാം, പക്ഷേ അത് ദൈവത്തിന് മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കൂ, അവന് മഹത്വം ഉണ്ടാകട്ടെ. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: പിന്നെ അത് അത് ഉപയോഗിച്ച് നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടു), അതായത് അത് അൽ-ഇലാഹ് ആയി. തുടർന്ന് രണ്ടാമത്തെ ഹംസ അതിന്റെ സ്വരാക്ഷരങ്ങൾ ലാമിലേക്ക് മാറ്റിയ ശേഷം ഇല്ലാതാക്കി, അങ്ങനെ അത് അല്ലാഹു ആയി. തുടർന്ന് ആദ്യത്തെ ലാം രണ്ടാമത്തേതിലേക്ക് സ്വാംശീകരിച്ചു, തുടർന്ന് മഹത്വപ്പെടുത്തലിനായി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു, അങ്ങനെ അത് അല്ലാഹു ആയി. അങ്ങനെ, അതിൽ അഞ്ച് പ്രവൃത്തികളുണ്ട്. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: മിക്കവരുടെയും അഭിപ്രായത്തിൽ അത് ഏറ്റവും മഹത്തായ നാമമാണ്.) നവവി റഹിമഹുല്ലാഹി അലൈഹി വസല്ലം അത് അൽ-ഹയൂൽ-ഖയൂൽ എന്ന തിരഞ്ഞെടുത്തു.

ഇങ്ങനെ പറയപ്പെട്ടാൽ: അല്ലാഹു, അത് കൊണ്ട് വിളിച്ചാൽ അവൻ ഉത്തരം നൽകും, അത് കൊണ്ട് ചോദിച്ചാൽ അവൻ നൽകും, പലരും അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കാതെ അവനെ വിളിക്കുന്നത് പോലെയല്ലല്ലോ? ഉത്തരം, പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് മര്യാദകളും വ്യവസ്ഥകളുമുണ്ട്, അതില്ലാതെ ഉത്തരം ലഭിക്കില്ല. ഇതിൽ ആദ്യത്തേത് നിയമാനുസൃതമായ ഉപജീവനം ഉപയോഗിച്ച് ഒരാളുടെ ആന്തരിക സ്വഭാവം പരിഷ്കരിക്കുക എന്നതാണ്, അത് പോലെ: പ്രാർത്ഥന സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള താക്കോലാണ്, അതിന്റെ പല്ലുകൾ നിയമാനുസൃതമായ ഉപജീവനമാണ്.

ഇതിൽ അവസാനത്തേത് ആത്മാർത്ഥതയും ഹൃദയസാന്നിധ്യവുമാണ്, സർവ്വശക്തനായ ദൈവം പറഞ്ഞതുപോലെ: * (അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ മതം അവന് ആത്മാർത്ഥമായി സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക) * നമ്മുടെ യജമാനനായ മോശയോട് അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ: ഓ മൂസാ, നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ, നിഷിദ്ധമായതിൽ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ വയറിനെയും പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കുക. എന്റെ യജമാനനായ അബ്ദുൽ ഖാദിർ അൽ-ജിലാനി പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹു ഏറ്റവും വലിയ നാമമാണ്, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ മറ്റൊന്നുമില്ലാതെ നിങ്ങൾ അല്ലാഹു എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കൂ." ഈ പേരിന് പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളുണ്ട്, "റഹ്" എന്ന ധാതുവിൽ നിന്ന് ഊന്നൽ നൽകുന്നതിനായി നിർമ്മിച്ച രണ്ട് നാമവിശേഷണങ്ങൾ, "അൽ-റഹ്മാൻ" "അൽ-റഹീം" എന്നതിനേക്കാൾ വാചാലമാണ്, കാരണം അധിക നിർമ്മാണം അർത്ഥത്തിന്റെ വർദ്ധനവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കാരണം അവർ പറയുന്നു: "ഏകാന്തതയിൽ, ഒറ്റയ്ക്ക്, "അല്ലാഹു, അല്ലാഹു" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അത് ഒരു അവസ്ഥയെ മറികടക്കുന്നതുവരെ ആരെങ്കിലും അതിൽ ഊർച്ചയിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ ആ രാജ്യത്തിന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുജനായോടെ, ഒരു കാര്യത്തോട്, "ഉണ്ടാകുക" എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യും, അപ്പോൾ അത് സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു, ഒരു പാത്രത്തിൽ - പാത്രത്തിന്റെ ശേഷിക്കുന്നുസരിച്ച് - അത് എഴുതി ഒരു ഭ്രാന്തന്റെ മുഖത്ത് തളിക്കുന്നവൻ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുജനായോടെ, അവന്റെ പിശാചിനെ കത്തിക്കുമെന്ന്. ശബ്ദങ്ങളില്ലാത്ത സ്ഥലത്ത് എഴുപതിനായിരം തവണ അത് ചൊല്ലുന്നവൻ, അത് സ്വീകരിക്കാതെ അല്ലാഹുവിനോട് ഒന്നും ചോദിക്കുകയില്ല. എല്ലാ ദിവസവും പ്രഭാത നമസ്കാരത്തിനുശേഷം, "അവൻ അല്ലാഹു" എന്ന് എഴുപത്തിയേഴ് തവണ പറയുന്നവൻ, അവന്റെ മതപരവും ലൗകികവുമായ ജീവിതത്തിൽ അതിന്റെ അനുഗ്രഹം കാണുകയും, തന്നിൽത്തന്നെ അത്ഭുതകരമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യും. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അദ്ദേഹം മറ്റാരെയും അതിന് പേരിട്ടിട്ടില്ല") എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, അവൻ അത് തന്റെ സൃഷ്ടികൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് അവൻ അത് ഉപയോഗിച്ച് സ്വയം നാമകരണം ചെയ്തു, തുടർന്ന് അത് അവർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ആദാമിന് അത് വെളിപ്പെടുത്തി എന്നാണ്. സർവ്വശക്തന്റെ പ്രസ്താവന ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു: * (നിങ്ങൾ സമാനമായ പേരുള്ള ആരെങ്കിലും അറിയാമോ?) * അതായത്, ദൈവത്തെക്കൂടാതെ മറ്റാരെങ്കിലും ഈ പേരിൽ വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

ചോദ്യം ചെയ്യൽ നിഷേധിക്കുന്നതിനാണ്.

(അവന്റെ പ്രസ്താവന: അവർ പിടിവാശിക്കാരാണെങ്കിൽ പോലും) എന്നാൽ ആർക്കും അവനെ അങ്ങനെ വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നാണ്, അവർ പിടിവാശിക്കാരാണെങ്കിൽ പോലും, അതായത്, കർശനനും മതഭ്രാന്തനുമാണെങ്കിൽ പോലും.

നിഷേധവിൽ, അത് പറയുന്നു: "അവൻ അവനോട് പിടിവാശിക്കാരനായിരുന്നു" എന്നാൽ അവൻ അവനോട് പരുഷമായി പെരുമാറുകയും അവന് ചെയ്യാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ അവനെ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

"അവൻ പിടിവാശിയോടെ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു" എന്നും പറയപ്പെടുന്നു, അതായത് അവൻ അവന്റെ തെറ്റ് അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു.

അവസാനം.

ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ മകന് അല്ലാഹു എന്ന് പേരിട്ടതായും ഒരു ഇടിമിന്നൽ ഇറങ്ങി അവനെ ചുട്ടുകളഞ്ഞതായും വിവരിക്കപ്പെടുന്നു. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "പരമകാരുണികനും പരമകാരുണികനും" എന്നത് രണ്ട് നാമവിശേഷണങ്ങളാണ്, മുതലായവ) അർത്ഥമാക്കുന്നത്, അവ അവയുടെ സന്ദർഭത്തിൽ സമാനമാണ്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അവ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു") എന്നാൽ അവ അതിശയോക്തിക്ക് വേണ്ടി ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണ്, അതായത് രൂപത്തിനും സന്ദർഭത്തിനും അനുസൃതമായിട്ടല്ല, ഉപയോഗത്തിനനുസരിച്ച് അവയുടെ അർത്ഥം അറിയിക്കുക എന്നതാണ്.

പറഞ്ഞതിനെ ഇത് നിരാകരിക്കുന്നു, അതിശയോക്തിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അവയുടെ അസ്തിത്വം അവ സമാനമായ നാമവിശേഷണങ്ങളാണെന്നതിന് വിരുദ്ധമാണ്, കാരണം സമാനമായ നാമവിശേഷണം സ്ഥിരതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, അതേസമയം അതിശയോക്തിപരമായ രൂപം സംഭവത്തെയും പുതുക്കലിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പറഞ്ഞതിനെയും ഇത് നിരാകരിക്കുന്നു, അതിശയോക്തിപരമായ രൂപങ്ങൾ അഞ്ചായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, "പരമകാരുണികൻ" അവയിലൊന്നല്ല, ചിലർ മുകളിൽ പറഞ്ഞ പരിമിതിയെ നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും.

അതിശയോക്തി എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് വ്യാകരണപരമായ അതിശയോക്തിയാണ്, അത് അർത്ഥത്തിന്റെ ശക്തിയോ അതിന്റെ വ്യക്തികളുടെ ബാഹുല്യമോ ആണ്, വാചാടോപപരമായ അതിശയോക്തിയല്ല, അത് അർഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ എന്തെങ്കിലും ആരോപിക്കുക എന്നതാണ്, കാരണം ഇത് അസാധ്യമാണ്, കാരണം അവന്റെ എല്ലാ നാമങ്ങളും പൂർണ്ണതയുടെ ഉന്നതിയിലാണ്. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ "കരുണയിൽ നിന്ന്" എന്ന വാക്ക്) 'എൻ' എന്ന വാക്കിന്റെ 'കസ്ര' എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന് 'അയൻ' എന്ന വാക്കിന്റെ 'ദമ്മ' എന്ന ക്രിയയിലേക്ക് മാറ്റിയതിനുശേഷം, അല്ലെങ്കിൽ അത് 'അകർമ്മിക' എന്ന ക്രിയയുടെ അവസ്ഥയിലേക്ക് തരംതാഴ്ത്തിയതിനുശേഷം, 'ഹ' എന്ന വാക്കിന്റെ 'കസ്ര' എന്ന പദം അർത്ഥമാക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു കർമ്മിക നാമവിശേഷണം ഒരു കർമ്മിക ക്രിയയിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ലെന്നും "റഫ" 'കർമ്മിക'മാണെന്നും പറയുന്നത് നിരാകരിക്കപ്പെടുന്നു. "ദൈവം നിങ്ങളോട് കരുണ കാണിക്കട്ടെ" എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

'അയൻ' എന്ന വാക്കിന്റെ 'ദമ്മ' എന്ന ക്രിയയിൽ 'അകർമ്മിക' എന്ന ക്രിയ ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്ന് ചിലർ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതിനാൽ ഒരാൾ "ഹസൻ" പോലെ "റഫ" എന്നും അതിന്റെ ഉറവിടം "ഹസൻ" പോലെ "റഹ്" എന്നും പറയുന്നു, ഇതിൽ നിന്നാണ് സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ വാക്കുകൾ: *(കരുണയിൽ കൂടുതൽ അടുത്ത്)*. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പരാമർശിച്ച ഇല്ലാതാക്കലിന്റെയും കൈമാറ്റത്തിന്റെയും ആവശ്യമില്ല.

("പരമകാരുണികൻ പരമകാരുണികനേക്കാൾ വാചാലനാണ്" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ) എന്നത് ഒരു സൂചനാപരമായ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയായി സംഭവിക്കുന്ന ഒരു വാചാടോപപരമായ പുനരാർത്ഥമാണ്, അതിന്റെ അർത്ഥം: പരമകാരുണികന്റെ മുമ്പാകെ പരമകാരുണികനെ പരാമർശിച്ചത് എന്തുകൊണ്ട്? "കൂടുതൽ വാചാലനാകുക" എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അതിന്റെ അർത്ഥം പരമകാരുണികന്റെ അർത്ഥത്തേക്കാൾ വലുതും വിപുലവുമാണ് എന്നതാണ്.

ഇത് അതിശയോക്തിയിൽ നിന്നാണ് എടുത്തത്, വാചാലതയിൽ നിന്നല്ല, കാരണം ഇത് ഒരു ഏകവചന ക്രിയയെ വിവരിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ: "നിർമ്മാണം വർദ്ധിക്കുന്നത് മുതലായവ") "ഖത്താ'അ"യിൽ ഒരു നേരിയ സൂക്ഷ്മവും "ഖത്താ'അ"യിൽ ഒരു ശദൃയും, "കബാർ", "കബാർ" എന്നിവയിലെ പോലെയും. മൂന്ന് വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ നിയമം ബാധകമാണ്: 1. പർവത സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെടാത്തതിനാൽ, "ശിറുഹ്", "നഹം" തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ ഒഴികെ, പർവത സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾക്ക് ഇത് ബാധകമാണ്. 2. "ḥāḍar", "ḥāḍir" തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ ഒഴികെ രണ്ട് പദങ്ങളും ഒരേ തരത്തിലായിരിക്കണം, കാരണം ആദ്യത്തേത് ഒരു നാമവിശേഷണവും രണ്ടാമത്തേത് ഒരു സജീവ ഘടകവുമാണ്. 3. "ḥāḍar", "ḥāḍir" തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ ഒഴികെ അവ ഒരേ രൂപത്തിലായിരിക്കണം, കാരണം രണ്ടും ഒരു വ്യുൽപ്പന്നമല്ല.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അവരുടെ വാക്ക് അനുസരിച്ച്"), അതായത് സലഫ്, ഇത് ഒരു ഹദീസ് അല്ലെന്ന് വ്യക്തമായി പറയുന്നു.

ഇബ്നു ഹജർ പറഞ്ഞു: ഇത് ഒരു ഹദീസാണ്, അതിലെ അതിശയോക്തി ഇഹലോകത്തെയും പരലോകത്തെയും "അൽ-റഫാൻ" (പരമകാരുണികൻ) ന്റെ സമഗ്രത മൂലമാണ്, അതേസമയം "അൽ-റഹീം" (കരുണാനിധി) പരലോകത്തിനോ ഈ ലോകത്തിനോ പ്രത്യേകമാണ്. അതിനാൽ, കരുണ കാണിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ എണ്ണത്തെയോ കുറവിനെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് വാചാലത, ഇതിൽ വിധി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു.

"ഓ, ഈ ലോകത്തിലെയും പരലോകത്തിലെയും പരമകാരുണികനും അവരിൽ പരമകാരുണികനുമായവനെ" എന്ന ഹദീസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇത് പരാമർശിച്ചതിന് വിരുദ്ധമല്ല, കാരണം വാചാലത ഗുണനിലവാരത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാകാം.

ഉദ്ധരണി അവസാനിപ്പിക്കുക.

ബിജിരിമി, ചില പരിഷ്കാരങ്ങളോടെ. അൽ-ജമാലിന്റെ മാർജിനിൽ, ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "അവരുടെ വചനത്തിനും" അദ്ദേഹം "അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനത്തിനും, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ" എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല, കാരണം അദ്ദേഹം പരാമർശിച്ച ഓരോന്നും ഒരു ഹദീസല്ല, കാരണം ഇവിടെ പരാമർശിച്ച സൂത്രവാക്യങ്ങളുടെ ആകെത്തുക ആറ് സൂത്രവാക്യങ്ങളാണ്: അവയിൽ രണ്ടെണ്ണം ഹദീസുകളാണ്, അവ ഇവയാണ്: പരമകാരുണികൻ, ഇഹലോകത്തിലെ പരമകാരുണികൻ, പരലോകത്തിലെ പരമകാരുണികൻ, രണ്ടാമത്തെ സൂത്രവാക്യം: ഓ, ഈ ലോകത്തിലെയും പരലോകത്തിലെയും പരമകാരുണികൻ, അവരിൽ പരമകാരുണികൻ. വ്യാഖ്യാതാവ് പരാമർശിച്ചതുൾപ്പെടെ ബാക്കിയുള്ള സൂത്രവാക്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവ ഹദീസുകളല്ല, അവ നാല് സൂത്രവാക്യങ്ങളാണ്: ഓ ഇഹലോകത്തിന്റേയും പരലോകത്തിന്റേയും പരമകാരുണികനും പരലോകത്തിന്റേയും പരമകാരുണികനും പരമകാരുണികനും പരമകാരുണികനും, ഇഹലോകത്തിന്റേയും പരലോകത്തിന്റേയും പരമകാരുണികനും പരമകാരുണികനും പരമകാരുണികനും, (ഞങ്ങളെ നയിച്ച അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി) അതായത്, (ഇതിലേക്ക്) ഘടന ഞങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതന്നു (അത് ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നേർവഴിയിലാകുമായിരുന്നില്ല)

-
ഓ ഈ ലോകത്തിന്റേയും പരമകാരുണികനും പരലോകത്തിന്റേയും പരമകാരുണികനും പരമകാരുണികനും, ഈ ലോകത്തിന്റേയും പരമകാരുണികനും, ഹഫ്നിയുടെ അവസാനം.

വ്യാഖ്യാതാവ് പരാമർശിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു, കാരണം വ്യാഖ്യാനത്തിലെ രണ്ട് സൂത്രവാക്യങ്ങളിൽ വ്യക്തമായി വിലാസ അക്ഷരം അടങ്ങിയിട്ടില്ല, അത് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, അദ്ദേഹം പരാമർശിച്ച നാലിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി.

ഈ പരിഗണനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, സൂത്രവാക്യങ്ങൾ എട്ട് ആണ്: രണ്ട് ഹദീസുകളും ആറ് നോൺ-ഹദീസുകളും.

എ. ടി.യുടെ അവസാനം
അവസാനം.

"പരമകാരുണികൻ" എന്നതിന്റെ അർത്ഥം: മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുന്നവൻ, അതായത്, അവയുടെ ഉത്ഭവം, അതായത്, അസ്തിത്വത്തിന് ശേഷമുള്ള അസ്തിത്വത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം, വിശ്വാസം, ക്ഷേമം, കരുതൽ, യുക്തി, കേൾവി, കാഴ്ച, മറ്റുള്ളവ എന്നിവ നൽകുന്നവൻ എന്നാണ്. അത്.

"പരമകാരുണികൻ" എന്നതിന്റെ അർത്ഥം: ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുന്നവൻ, അതായത്, സൗന്ദര്യം, സമൃദ്ധമായ സമ്പത്ത്, വർദ്ധിച്ച വിശ്വാസം, സമൃദ്ധമായ യുക്തി, മുർച്ചയുള്ള കേൾവി, കാഴ്ച, തുടങ്ങിയ അവയുടെ ശാഖകൾ.

ഇവ രണ്ടും കൂടിച്ചേർന്ന് അവനിൽ നിന്ന് വലിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ തേടേണ്ടതുപോലെ, സൂക്ഷ്മമായ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവനിൽ നിന്ന് തേടേണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ദൈവം മോശയ്ക്ക് വെളിപ്പെടുത്തി: "ഓ മോശേ, എന്റെ പിശുക്കിനെ ഭയപ്പെടരുത്, കാരണം നിങ്ങൾ എന്നോട് നിസ്സാരമായ എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കരുത്. നിങ്ങളുടെ ആടുകൾക്ക് മാവും കാലിത്തീറ്റയും എന്നോട് ചോദിക്കുക. കടുകു ഇലകളും അവയെക്കാൾ വലുതും ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ലേ? സൃഷ്ടിക്ക് അത് ആവശ്യമാണെന്ന് അറിയാതെ ഞാൻ ഒന്നും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ലെന്നു?"

ആരെങ്കിലും എന്നോട് എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ, ഞാൻ കൊടുക്കാനും പിടിച്ചുവെക്കാനും കഴിവുള്ളവനാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, അവന്റെ അപേക്ഷ ഞാൻ നിറവേറ്റുകയും അവന്റെ അപേക്ഷ ക്ഷമയോടൊപ്പം നൽകുകയും ചെയ്യും.

അവന്റെ കാര്യം, അവന് മഹത്വം, അവന്റെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്നതാണ് സാരാംശം. അതിനാൽ, ദൈവത്തിന്റെ കാര്യം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും തന്റെ സഹോദരനോട് കരുണ കാണിക്കണം.

കഅബ് അൽ-അഹ്ബർ പറഞ്ഞു: "സുവിശേഷത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: 'ഓ ആദാമിന്റെ പുത്രാ, നീ കരുണ കാണിക്കുന്നതുപോലെ, നിന്നോടും കരുണ കാണിക്കപ്പെടും.' അപ്പോൾ നീ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരോട്

കരുണ കാണിക്കാത്തപ്പോൾ ദൈവം നിന്നോട് കരുണ കാണിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ പ്രതീക്ഷിക്കാൻ കഴിയും?"

ഇബ്നു ഹജറിന് ആരോപിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ, ദൈവം അവനോട് കരുണ കാണിക്കട്ടെ... സർവ്വശക്തനായ ദൈവം പറഞ്ഞു:

കരുണ കാണിക്കണമേ, കാരണം നീ എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും നയിച്ചു. നീ കരുണ കാണിച്ചാൽ, പരമകാരുണികൻ നിന്നോട് കരുണ കാണിക്കും. അതിനാൽ ഇത് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക. (അവനുവേണ്ടിയും): ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരോട് കരുണ കാണിക്കണമേ, അവൻ നിന്നോട് കരുണ കാണിക്കും, കാരണം അവന്റെ ഔദാര്യവും ഔദാര്യവും എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. പരമകാരുണികന് സർവ്വശക്തന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ സമൃദ്ധമായ പങ്കുണ്ട്. ഈ രണ്ട് ഗുണങ്ങളിലും നിരവധി പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളുണ്ട്. പരമകാരുണികന്റെ പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളിൽ ഒന്ന്, അവനെ ആരെങ്കിലും പതിവായി പരാമർശിച്ചാൽ, ദൈവം അവരെ കാരുണ്യത്തിന്റെ കണ്ണുകൊണ്ട് നോക്കും, അവനെ പരാമർശിക്കുന്നതിൽ തുടരുന്നവരോട് അവരുടെ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും ദയ കാണിക്കും എന്നതാണ്.

അൽ-ഖിദ്റിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടത്: വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ശേഷം സൂര്യാസ്തമയം വരെ സ്വതന്ത്രമായി "അല്ലാഹുവേ, പരമകാരുണികനേ" എന്ന് പറയുന്നവൻ, ലൗകികമോ മതപരമോ ആയ എന്തെങ്കിലും ദൈവത്തോട് ചോദിച്ചാൽ, അവൻ അത് അവന് നൽകും.

അല്ലാഹുവേ, ഇരുപത്തിയൊന്ന് തവണ ഒരു കടലാസിൽ എഴുതി തലവേദന അനുഭവിക്കുന്ന ഒരാളുടെ മേൽ തൂക്കിയിടുന്നവൻ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം സുഖം പ്രാപിക്കും എന്നതാണ് പരമകാരുണികന്റെ പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളിൽ ഒന്ന്.

അത് ഒരു അപസ്മാരരോഗിയുടെ കൈപ്പത്തിയിൽ എഴുതി ഏഴ് തവണ അവന്റെ ചെവിയിൽ ചൊല്ലുന്നവൻ, ഉടനെ സുഖം പ്രാപിക്കും.

ദൈവം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ നാമങ്ങളുടെ വിശദീകരണത്തിന്റെ അവസാനം.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനം: നമ്മെ നയിച്ച ദൈവത്തിന് സ്തുതി, മുതലായവ) ദൈവം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഈ മഹത്തായതും പ്രയോജനകരവുമായ രചനയിൽ അദ്ദേഹം എത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നു. സർവ്വശക്തനായ ദൈവം അവർക്ക് ആനന്ദത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങൾ നൽകുന്നു, അവരുടെ സ്വന്തം പരിശ്രമത്തിലൂടെയും അവരുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഗുണത്തിലൂടെയും. സ്വർഗത്തിലെ ആളുകൾ പ്രതിഫല ഭവനത്തിൽ ഇത് പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരുടെ മാതൃക പിന്തുടർന്നു, സ്വന്തം പരിശ്രമത്തിലൂടെയും അവരുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഗുണത്തിലൂടെയും അവർ നേടിയെടുത്ത ആ ഉന്നത പദവികളുടെ മഹത്വം അവർ നേടിയെടുത്തില്ല, മറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും ഔദാര്യവും കൊണ്ടാണ് എന്ന് സമ്മതിച്ചു.

പരാമർശിച്ചത് മുർആനിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഉദ്ധരണിയായിരുന്നു, അതായത് പ്രഭാഷകൻ തന്റെ വാക്കുകളിൽ മുർആനിൽ നിന്നോ ഹദീസിൽ നിന്നോ എന്തെങ്കിലും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു, അതിൽ നിന്ന് എന്നപോലെല്ല. പദങ്ങളും അർത്ഥവും മാറ്റുന്നത് ദോഷകരമല്ല, കാരണം മുർആനിലെ പരാമർശം ആനന്ദത്തെക്കുറിച്ചാണ്, ഇവിടെ അത് രചനയിലേക്കാണ്.

ജെറമി എഴുതിയത്, ചില പരിഷ്കാരങ്ങളോടെ.

പിന്നെ, ദൈവത്തിന്റെ മാർഗനിർദ്ദേശത്തിന് എണ്ണമറ്റ തരങ്ങളുണ്ട്, പക്ഷേ അത് റാങ്ക് ചെയ്ത വിഭാഗങ്ങളിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: ഒന്നാമത്: യുക്തിബോധം - അതായത്, ബുദ്ധി - ആന്തരിക ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ, ബാഹ്യ വികാരങ്ങൾ എന്നിവ പോലുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് തന്റെ താൽപ്പര്യങ്ങളിലേക്കുള്ള വഴി കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്ന കഴിവുകളുടെ സമൃദ്ധി.

രണ്ടാമത്തേത്: സത്യവും അസത്യവും, നീതിയും അഴിമതിയും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയുന്ന തെളിവുകളുടെ സ്ഥാപനം.

മൂന്നാമത്: ദൂതന്മാരെ അയച്ചുകൊണ്ടും പുസ്തകങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും മാർഗനിർദ്ദേശം.

നാലാമത്: അവൻ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയും കാര്യങ്ങൾ അവ ഉള്ളതുപോലെ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൾ, വെളിപാട് വഴി. അല്ലെങ്കിൽ പ്രചോദനം അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥ സ്വപ്നങ്ങൾ, ഈ വിഭാഗം പ്രവാചകന്മാർക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അവൻ ഞങ്ങളെ നയിച്ചു") മാർഗനിർദ്ദേശത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം അദ്ദേഹം തെളിവുകൾക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തി, അതിനാൽ അതിൽ ഉദ്ദേശിച്ച ലക്ഷ്യത്തിലേക്കും മറ്റ് കാര്യങ്ങളിലേക്കും നയിക്കുന്ന തെളിവുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി.

ആദ്യത്തേത് അവനോട് മാത്രം ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു, ദൈവം നമ്മെ അവനിലേക്ക് നയിച്ചു. സ്തുതി സൗന്ദര്യത്തിന്റെ വിവരണമാണ്. ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന, കാരുണ്യത്തോടൊപ്പം മഹത്വപ്പെടുത്തൽ. എല്ലാ ദോഷങ്ങളിൽ നിന്നും ന്യൂനതകളിൽ നിന്നുമുള്ള സമർപ്പണം എന്നർത്ഥമുള്ള സമാധാനം, എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ജീനുകൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ദൂതനായ നമ്മുടെ യജമാനനായ മുഹമ്മദിന്റെ മേൽ ഉണ്ട്.

-

നമ്മെ നേരായ പാതയിലേക്ക് നയിക്കണമെ എന്ന വചനത്തിലെന്നപോലെ അവൻ ഉന്നതനാണ്. ഇത് അവനിൽ നിന്ന് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനത്തിൽ: *തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ നേരായ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു*.

രണ്ടാമത്തേത് പ്രവാചകനോട് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനത്തിലെന്നപോലെ: *തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ നേരായ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു*.

ഖുർആനിലേക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ പോലെ: *തീർച്ചയായും, ഈ ഖുർആൻ ഏറ്റവും നേരായതിലേക്ക് നയിക്കുന്നു*.

മറ്റുള്ളവരിലേക്കും.

ഇവിടെ, അതിൽ നിലവിലുള്ളതിനോട്, അതായത് ബസ്മലാത്ത്, ഹംദലത്ത്, തുടങ്ങിയവയുമായി ഇത് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, നിലവിലുള്ളതിനോട് ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. പ്രസംഗം അതിന് മുമ്പാണെങ്കിൽ ഇതാണ്. അത് പൂർണ്ണമായി ശേഷം വന്നാൽ, സൂചന ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, മറ്റൊന്നുമല്ല.

ദൽ 'അല'യുമായി സംക്രമികമാണെന്നും ഹുദ 'സന്മാർഗ്ഗികമാണെന്നും അറിയപ്പെടുന്ന വീക്ഷണം. "ടു" ഉപയോഗിച്ച്, അയാൾക്ക് അത് എങ്ങനെ വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയും? ഒരു ക്രിയയ്ക്ക് മറ്റൊരു ക്രിയയുടെ അർത്ഥമുണ്ടെങ്കിൽ, അത് അതേ സംക്രമിക ക്രിയയുമായി സംക്രമികമാകണമെന്നില്ല എന്നതാണ് ഉത്തരം.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നില്ല...") വാവ് എന്നത് അവസ്ഥയെയോ പുനരാഭിരുചിയോ ആണ്, "ആയിരുന്നു" എന്നത് "വഴികാട്ടപ്പെടേണ്ട" എന്ന ഭൂതകാല ക്രിയയാണ്. നിഷേധത്തെ ഊന്നിപ്പറയാൻ ലാം എന്ന വാക്ക് അനാവശ്യമാണ്, കൂടാതെ ക്രിയയുടെ ആക്ഷേപ കേസിൽ നിഷേധത്തിന്റെ ലാമിന് ശേഷം "an" എന്ന വാക്ക് നിർബന്ധിതമായി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അർത്ഥം: ഈ രചന ഉൾപ്പെടെ നല്ലതിലൂടെ നയിക്കപ്പെടുക, അല്ലെങ്കിൽ ഈ രചനയിലൂടെ നയിക്കപ്പെടുക.

"ഇല്ലെങ്കിൽ": അസ്തിത്വത്തിന്റെ അസാധ്യതയുടെ ഒരു കണിക.

"ആൻഡ് ദറ്റ് ഗോഡ് ഡൈഡ് us" എന്നത് പ്രവചനം അനിവാര്യമായും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട ഒരു വിഷയമായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു, അതായത് ദൈവം നമ്മെ നയിച്ചില്ലെങ്കിൽ അത് നിലനിൽക്കുമായിരുന്നു എന്നാണ്.

"ഇല്ലെങ്കിൽ" എന്ന വാക്കിന്റെ ഉത്തരം ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയും അതിന് മുമ്പുള്ളവയാൽ സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അതായത് നമുക്ക് വഴികാട്ടപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നു എന്നാണ്.

അർത്ഥം: ദൈവം നമ്മെ നയിച്ചതിനാൽ നമുക്ക് വഴികാട്ടപ്പെടാതിരിക്കുക അസാധ്യമാണ്.

വാക്യത്തിന്റെ അവസാനം.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "സ്തുതി സൗന്ദര്യത്തിന്റെ വിവരണമാണ്") ഭാഷാപരമായി അർത്ഥമാക്കുന്നു.

ആചാരപരമായി പറഞ്ഞാൽ: ഇത് ഉപകാരിയുടെ മഹത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ക്രിയയാണ്, മുതലായവ.

(പ്രയോജനം) ഏതാണ് നല്ലത് എന്ന കാര്യത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്ക് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്: "സ്തുതി ദൈവത്തിനാണോ" അതോ "അല്ല"? അല്ലാഹുവല്ലാതെ ഒരു ദൈവമുണ്ടോ? ഒരു കൂട്ടർ ആദ്യത്തെ വീക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു, കാരണം അൽ-ഹംദിൽ തൗഹീദും സ്തുതിയും ഉണ്ട്, അതേസമയം ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്നതിൽ തൗഹീദ് മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

അബൂ ഹുറൈറയുടെയും അബൂ സഇൂദിന്റെയും (അല്ലാഹു ഇരുവരെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തട്ടെ) ഹദീസ് അവർ ഉദ്ധരിച്ചു, അത് പ്രവാചകൻ (സ) യുടെ പേരിലാണ്: "ആരെങ്കിലും ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അയാൾക്ക് ഇരുപത് നന്മകൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും, ഇരുപത് ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ അവനിൽ നിന്ന് മായ്ക്കപ്പെടും."

"അൽ-ഹംദുലില്ലാഹ് റബ്ബുൽ ആലമീൻ" (ലോകങ്ങളുടെ നാമനായ അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി) എന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, മൂപ്പത് നന്മകൾ അവന് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും, മൂപ്പത് ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ അവനിൽ നിന്ന് മായ്ക്കപ്പെടും."

രണ്ടാമത്തെ വീക്ഷണം ഒരു കൂട്ടം സ്വീകരിച്ചു, കാരണം അത് അവിശ്വാസത്തെ നിരാകരിക്കുന്നു, സൃഷ്ടികൾ അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെടുന്നു.

"സ്വർഗത്തിന്റെ താക്കോൽ ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്" എന്ന് നബി (സ) യുടെ വചനം അവർ ഉദ്ധരിച്ചു.

"ഞാനും എന്റെ മുമ്പുള്ള പ്രവാചകന്മാരും പറഞ്ഞതിൽ ഏറ്റവും നല്ലത് ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്" എന്ന് നബി (സ) യുടെ വചനം.

"എന്റെ സ്മരണയാൽ എന്തോട് ചോദിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും വ്യതിചലിച്ചാൽ, ചോദിക്കുന്നവർക്ക് ഞാൻ നൽകുന്നതിൽ ഏറ്റവും മികച്ചത് ഞാൻ അവന് നൽകും" എന്ന ഹദീസിലെ ഖുദ്സിയിലെ അത്യുന്നതനായ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം.

അബൂ ഹുറൈറയുടെ ഹദീസിലുള്ളതിന് അവർ മറുപടി നൽകി: "ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്" എന്ന് പറയുന്നവന് പറഞ്ഞ ഇരുപത് നന്മകൾ, മൂപ്പതിനേക്കാൾ കുറവാണെങ്കിൽ പോലും, അവയിൽ വലുതാണ്". ഗുണനിലവാരം.

നമ്മുടെ ഷെയ്ഖ് അൽ-ആരിഫ് റബ്ബിഹ് അൽ-മന്നാൻ, സയ്യിദ് അഹ്മദ് ഇബ്നു സൈനി ദഹ്ലാൻ, അൽ-സുബ്ബിന്റെ പാഠത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്നുള്ള സംഗ്രഹം.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അത് ദൈവത്തിൽ നിന്നാണ്, കാര്യം") എന്നാൽ അവനല്ലാതെ മറ്റൊരാളിൽ നിന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, അവന് മഹത്വം, ഇതിൽ എല്ലാ മൃഗങ്ങളും നിർജീവ വസ്തുക്കളും ഉൾപ്പെടുന്നു, കാരണം അവർ നമ്മുടെ യജമാനനായ മുഹമ്മദിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അഭിവാദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവെന്ന് റിപ്പോർട്ടുണ്ട്, അൽ-അല്ലാമ അൽ-ഹലബി അൽ-സീറയിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ.

പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ ആശ്രയിച്ച് പ്രാർത്ഥന വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു എന്ന് പരാമർശിച്ചത് ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ വീക്ഷണമാണ്. ഇതിനെ എതിർക്കുന്നത് ഇബ്നു ഹിഷാം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു, പ്രാർത്ഥനയുടെ അർത്ഥം ഒരു കാര്യമാണ്, അതായത്, 'ഐനിൽ ഒരു ഫത്-ഹയുള്ള സംയോജനം, പക്ഷേ അത് സംയോജനം അനുസരിച്ച് വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു.

ദൈവത്തിന്, അത് കാര്യമാണ്, മറ്റെല്ലാത്തിനും, അവന് മഹത്വം - മാലാഖമാർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും - അത് പ്രാർത്ഥനയാണ്.

ഈ വിശദീകരണത്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, പ്രാർത്ഥന ആദ്യ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരുതരം വാക്കാലുള്ള അപ്യക്തതയും ഒരു അർത്ഥശാസ്ത്രവുമാണ്. രണ്ടാമത്തെ സന്ദർഭത്തിൽ അപ്യക്തത.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അർത്ഥം, അഭിവാദ്യം") സമാധാനം എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമങ്ങളിൽ ഒന്നായതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇത് പറഞ്ഞത്, അതിനാൽ അത് അർത്ഥമാക്കുന്നത് അതാണെന്ന് കരുതാം, അതിനാൽ അദ്ദേഹം പരാമർശിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അത് നിരാകരിച്ചു, അത് ഉറവിടത്തിന്റെ പേര് ഉറവിടത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സാഹചര്യമായിരിക്കും.

അഹമ്മദ് ബിജർമി.

അവരിൽ ചിലർ അതിനെ ഇങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു: സമാധാനം എന്നാൽ ഇവിടെ സുരക്ഷ, ബഹുമാനം, ആ സാഹചര്യത്തിന് അനുയോജ്യമായ മനോഹരമായ അഭിവാദ്യം എന്നിവയാണ്.

അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനകളും സമാധാനവും തമ്മിൽ സംയോജിപ്പിച്ചത് സർവ്വശക്തന്റെ വചനത്തിന് അനുസൃതമായാണ്: * (വിശ്വസിക്കുന്നവരേ, അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സമാധാനം ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുക) * വാക്കാലോ എഴുത്തിലോ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി വേർതിരിക്കുന്നതിലെ അനിഷ്ടം ഒഴിവാക്കുക എന്നതാണ്.

പറയുന്നവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, വേർതിരിക്കുന്നതിലെ അനിഷ്ടത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ മൂന്നാണ്: വേർതിരിക്കുന്നത് നമ്മിൽ നിന്നുള്ളതാണ്, അതിനാൽ ദൈവത്തെയും ദൂതന്മാരെയും പ്രവാചകന്മാരെയും സ്തുതിക്കുന്നതിൽ അത് അനിഷ്ടമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ പോലെ: * (തീർച്ചയായും, ദൈവവും അവന്റെ ദൂതന്മാരും അനുഗ്രഹങ്ങൾ അയയ്ക്കുന്നു) * പറയുകയും അഭിവാദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യരുത്.

അല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും കാര്യത്തിലായിരിക്കുക. ഏകവചനത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, ഹദ്ദീസിലെന്നപോലെ ഒറ്റയ്ക്ക് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ അത് വെറുക്കപ്പെട്ടതല്ല: വെള്ളിയാഴ്ച എൺപത് തവണ ആരെങ്കിലും: ഓ ദൈവമേ, നിന്റെ ദാസനും ദൂതനുമായ മുഹമ്മദിന്റെ മേൽ ഏകകണ്ഠമായി അനുഗ്രഹം ചൊരിയേണമേ എന്ന് പറയുന്നു - ഒരു കൂട്ടം പണ്ഡിതന്മാർ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്, ഇത് മലക്കുകൾക്കും ബാധകമാണ്.

മുഹമ്മദ് എന്നത് ഇരട്ട നിഷ്ക്രിയ ക്രിയയിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ഒരു സംജ്ഞയാണ്, നിരവധി സ്തുത്യർഹമായ ഗുണങ്ങളുള്ള ഒരാൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടതാണ്. നമ്മുടെ പ്രവാചകൻ, ദൈവം അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തെയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ, അവർക്ക് സമാധാനം നൽകട്ടെ, ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രചോദനത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്തച്ഛന് ഈ പേര് നൽകി.

ഒരു ദൂതൻ മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സ്വതന്ത്ര പുരുഷനാണ്, അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു നിയമം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും അത് അറിയിക്കാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു, അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പുസ്തകമോ പകർപ്പോ ഇല്ലെങ്കിലും, ജോഷ്വയെപ്പോലെ, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ. സന്ദേശം എത്തിക്കുന്നതിലൂടെ അദ്ദേഹം കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനാണ്.

ദൂതൻ ഏകകണ്ഠമായി പ്രവാചകനെക്കാൾ മികച്ചവനാണ്.

പ്രവാചകന്മാരുടെ എണ്ണം, അവരുടെ മേൽ സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ, ഒരു ലക്ഷത്തി ഇരുപത്തിനാലായിരം ആണെന്നും ദൂതന്മാരുടെ എണ്ണം മൂന്നുറ്റി പതിനഞ്ച് ആണെന്നും ആധികാരികമായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിനും) ബനു ഹാഷിമിൽ നിന്നും അൽ-മുത്തലിബിൽ നിന്നുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസികളായ ബന്ധുക്കളെയാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

അവർ എല്ലാ വിശ്വാസികളുമാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, അതായത്, പ്രാർത്ഥനയുടെയും മറ്റും പശ്ചാത്തലത്തിൽ. ദുർബലമായ ഒരു റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇത് തിരഞ്ഞെടുത്തത്, അൽ-നവാവി തന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇത് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.

-

അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകൻ, എൺപത് വർഷത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടു.

അത് നോബിൾ ചേംബറിനുള്ളിലുള്ളവർക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കെങ്കിലും ആയിരിക്കണമെന്നും.

അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "ദൈവത്തിന്റെ ദൂതരേ, നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ", സ്വയം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമല്ല.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "എല്ലാത്തരം ജീവികൾക്കും, ജിനുകൾക്കും മനുഷ്യർക്കും") മറിച്ച്, മാലാവമാർ, കല്ലുകൾ, മണ്ണ്, തന്നിലേക്ക് പോലും എല്ലാ സൃഷ്ടികൾക്കും.

അൽ-റംലി പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹത്തെ ദൂതന്മാരുടെ അടുത്തേക്ക് അയച്ചിട്ടില്ല, അതായത്, ഒരു കടമയുടെ ദൗത്യം, അതിനാൽ ഇത് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ബഹുമാന ദൗത്യമായി അവരുടെ അടുത്തേക്ക് അയച്ചതിന് വിരുദ്ധമല്ല.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഇരട്ടിയാക്കിയത്") ആവർത്തിച്ചുള്ള "ഐൻ" എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, ഇത് ക്രിയയുടെ നിഷ്ക്രിയ ഘടകത്തേക്കാൾ വാചാലമാണ്. ഇരട്ടിയാക്കി, അത് പ്രശംസനീയമാണ്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ആത്മാവിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട്" അല്ലാഹു മുഹമ്മദ് എന്ന പേര് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകി, കാരണം സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ പലപ്പോഴും സ്തുതിക്കുമെന്ന വിശ്വാസം വളർത്തിയിരുന്നു.

ജീവചരിത്രങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്തച്ഛൻ അബ്ബൂൽ മുത്തലിബിനോട് ഇങ്ങനെ പറയപ്പെട്ടു - പിതാവ് അതിനുമുമ്പ് മരിച്ചതിനാൽ ഏഴാം ജന്മദിനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അദ്ദേഹം പേരിട്ടു -: നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെയോ നിങ്ങളുടെ ആളുകളുടെയോ പേരുകളിൽ ഒന്നല്ലാത്തപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് നിങ്ങളുടെ മകന് മുഹമ്മദ് എന്ന് പേരിട്ടത്? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "സ്വർഗത്തിലും ഭൂമിയിലും അദ്ദേഹം പ്രശംസിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു."

അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ നിറവേറ്റി.

മുഹമ്മദ് എന്ന് പേരുള്ള വ്യക്തിയെ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനത്താൽ ബഹുമാനിക്കണം, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ. അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ഈ മാന്യമായ പേരുള്ള ഒരാളെ നാമകരണം ചെയ്യാൻ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

മുഹമ്മദ് എന്ന് പേരിടുന്നതിന്റെ പുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് നിരവധി ഹദീസുകൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതിൽ ഏറ്റവും ആധികാരികമായത് ഹദീസാണ്: ഒരാൾക്ക് ഒരു കുട്ടി ജനിച്ച് എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താലും എന്റെ നാമത്തിൽ നിന്ന് അനുഗ്രഹം തേടുന്നതിലൂടെയും മുഹമ്മദ് എന്ന് പേരിട്ടാൽ, അവനും അവന്റെ കുട്ടിയും സ്വർഗത്തിലായിരിക്കും.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഒരു നിയമം അദ്ദേഹത്തിന് വെളിപ്പെടുത്തി") എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അദ്ദേഹത്തിന് അത് നന്നായി അറിയാം എന്നാണ്. കാരണം വെളിപാട് എന്നത് വിവരമാണ്, അത് അയയ്ക്കൽ, പ്രചോദനം അല്ലെങ്കിൽ സ്വപ്നം എന്നിവയിലൂടെ ആകട്ടെ, പ്രവാചകന്മാരുടെ ദർശനം സത്യമാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പുസ്തകം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നത് പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "സന്ദേശം അറിയിക്കാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനാണ്") എന്നതിന്റെ അർത്ഥം മാത്രമാണ്.

അവർക്കിടയിലുള്ള ഫലം ഒരു പ്രവാചകനും ദൂതനും ആകുന്നവരിൽ ഒത്തുചേരുന്ന ഒരു സാമാന്യതയും സമ്പൂർണ്ണ വ്യക്തതയുമാണ്, കൂടാതെ സന്ദേശം അറിയിക്കാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹമാണ്.

സന്ദേശം അറിയിക്കാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ അതുല്യനാണ്, എന്നാൽ ഒരു ദൂതൻ അതുല്യനല്ല; ഓരോ ദൂതനും ഒരു പ്രവാചകനാണ്, പക്ഷേ തിരിച്ചും.

ദൂതൻ ദൂതന്മാരിൽ ഒരു സാമാന്യതയും വ്യക്തതയും ഉണ്ടെന്ന് നമ്മൾ പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്കിടയിൽ ഒരു സാമാന്യതയും വ്യക്തതയും ഉണ്ട്, ആദ്യത്തേത് സ്ഥിരീകരണമാണ്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "എണ്ണം എത്രയാണെന്ന് ആധികാരികമാണ്...") സർവ്വശക്തന്റെ പ്രസ്താവനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അവ ഒരൊറ്റ സംഖ്യയിൽ മാത്രം ഒരുങ്ങുന്നില്ല എന്നതാണ് ശരിയായ വീക്ഷണം: * "അവരിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞവരും അവരിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരും ഉണ്ട്." *

വിശദാംശങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് പൊതുവായും, വിശദാംശങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവർക്ക് വിശദമായും അവയിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണെന്ന് അറിയുക. ഇവയുടെ വിശദാംശങ്ങൾ ഇരുപത്തിയഞ്ചാണ്, അവയിൽ പതിനെട്ട് എണ്ണം "അതാണ് നമ്മുടെ തെളിവ്" (വാക്യം) എന്ന വാക്യത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു, ബാക്കിയുള്ള ഏഴ് എണ്ണം ചില സൂറത്തുകളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ ആദം, ഇദ്രീസ്, ഹൂദ്, ശുഐബ്, സാലിഹ്, ദുൽ-കിഫ്ൽ, നമ്മുടെ യജമാനൻ മുഹമ്മദ്, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ, അവരുടെയെല്ലാം മേൽ ഉണ്ടാകട്ടെ.

ചിലർ ഇത് ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

എല്ലാ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള വ്യക്തിക്കും പ്രവാചകന്മാരെ വിശദമായി അറിയേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. പത്തിന് ശേഷം എട്ട് പേർക്ക് ഈ നമ്മുടെ തെളിവിൽ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, ഏഴ് പേർ അവശേഷിക്കുന്നു: ഇദ്രീസ്, ഹൂദ്, ശുഐബ്, സാലിഹ്, അതുപോലെ ദുൽ-കിഫ്ൽ, ആദം, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൻ. അവയിലൊന്നിനെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും അവിശ്വാസിയാണ്, ആദ്യം അവനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ "എനിക്ക് അവനെ അറിയില്ല" എന്ന് പറഞ്ഞാൽ പോലെയല്ല, അങ്ങനെയെങ്കിൽ അവൻ അവിശ്വാസിയാകില്ല.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിനും") അദ്ദേഹം അതിലെ ഘടകം ആവർത്തിച്ചു, സ്വഹാബികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തിയില്ല, കാരണം അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ വാചകം വഴി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു, സ്വഹാബികളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, അവ കുടുംബവുമായി സാമ്യമുള്ളതാണ്. "എന്നെയും എന്റെ കുടുംബത്തെയും അലിയുമായി വേർപെടുത്തരുത്" എന്ന് പറയുന്ന ഒരു ഹദീസ് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഷിയാകളെ നിരാകരിക്കുന്നതിനാണിത്.

ഇത് അദ്ദേഹത്തിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു നുണയാണ്. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസികളായ ബന്ധുക്കൾ") "വിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകൾ" എന്ന സമഗ്രമായ അർത്ഥത്തിലാണ്, അതിനാൽ അതിൽ ഒരു ആധിപത്യമുണ്ട്.

"ബന്ധു ഹാഷിമിൽ നിന്ന്" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ "പുത്രന്മാർ" എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് പെൺമക്കളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, അതിനാൽ അതിൽ ഒരു ആധിപത്യമുണ്ട്.

ഹാഷിം പ്രവാചകന്റെ മുത്തച്ഛനാണ്, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ, അൽ-മുത്തലിബ് ഹാഷിമിന്റെ സഹോദരനാണ്, അദ്ദേഹം ഇമാം അൽ-ഷാഫിയുടെ മുത്തച്ഛനാണ്, അവരുടെ പിതാവ് അബ്ബൂ മനാഫ് ആണ്.

"ബാനി ഹാഷിമും അൽ-മുത്തലിബും" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന അബ്ബൂ ഷംസിന്റെയും നൗഫലിന്റെയും മക്കളെ ഒഴിവാക്കുന്നു, അതിനാൽ അവർ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല, അവർ അബ്ബൂ മനാഫിന്റെ പിൻഗാമികളാണെങ്കിൽ പോലും, അവർ അവനെ ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അവർ എല്ലാ വിശ്വാസികളാണെന്ന് പറയപ്പെട്ടു") അർത്ഥമാക്കുന്നത്, അവൻ ഒരു പാപിയാണെങ്കിൽ പോലും, കാരണം അവൻ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാർത്ഥന ആവശ്യമുള്ളവനാണ് എന്നാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇത് ഒരു ദുർബലമായ ഹദീസിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്, കൂടാതെ മുഹമ്മദിന്റെ കുടുംബം എല്ലാ ഭക്ത വ്യക്തികളുമാണ്.

മുസ്ലിം.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടാളികളും) എന്നത് "സാഹിബ്" എന്നതിന്റെ ബഹുവചനമാണ്, അതായത് കൂട്ടുകാരൻ, ഇത് നമ്മുടെ പ്രവാചകനോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, അദ്ദേഹത്തിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിനും സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ, അവർ അന്ധരും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവരുമാണെങ്കിൽ പോലും.

(അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി നേടിയവർ) എന്നത് പരാമർശിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഒരു ഗുണമാണ്.

(പിന്നെ) അതായത്, ബസ്മലാഹിനും, ഹംദലയ്ക്കും, പരാമർശിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മേൽ പ്രാർത്ഥനയും സമാധാനവും, (ഇത്) ഒരു സംക്ഷിപ്ത കൃതിയാണ്, (ചുരുക്കത്തിൽ) പദാവലിയിൽ, എന്നാൽ അതിന്റെ സംക്ഷിപ്തത (നിയമശാസ്ത്രത്തിൽ) കാരണം ധാരാളം അർത്ഥമുണ്ട്, അത് ഭാഷാപരമായി: മനസ്സിലാക്കൽ.

സാങ്കേതികമായി: ഇസ്ലാമിക നിയമത്തിന്റെ പ്രായോഗിക വിധികളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അവയുടെ വിശദമായ തെളിവുകളിൽ നിന്ന് നേടിയെടുത്തതാണ്.

ഇതിന്റെ ഉത്ഭവം ഖുർആൻ, സുന്നത്ത്, സമവായം, സാമ്യം എന്നിവയിൽ നിന്നാണ്.

"ഭക്തി" എന്ന വാക്ക് ബഹുദൈവാരാധന ഒഴിവാക്കുന്നവനെ പരാമർശിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, വിശ്വാസിയെ പാപിയല്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുക എന്നതാണ് ഇതിന്റെ പ്രത്യേകത, അത് ഭക്തിയുടെ ആദ്യ തലമാണ്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "പ്രാർത്ഥനയുടെയും മറ്റും പശ്ചാത്തലത്തിൽ") ഈ പ്രസ്താവന പ്രാർത്ഥനയുടെ സന്ദർഭത്തിന് മാത്രമുള്ളതാണെന്നും തെളിവുകളില്ലാത്തപ്പോൾ വിയോജിപ്പിന്റെ ഒരു പോയിന്റാണെന്നും എല്ലാവർക്കും അറിയാം; അല്ലാത്തപക്ഷം, ഇത് ഉചിതമായ രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു.

അല്ലാമ അൽ-സബ്ബാൻ പറഞ്ഞു: "പ്രാർത്ഥനയുടെ സന്ദർഭത്തിൽ കുടുംബത്തെ അനുയായികൾക്കുള്ള ഒരു പൊതു പദമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുക എന്നതാണ് ഉചിതം എന്നത് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്, ഇത്

കേവലമാണെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല, മറിച്ച് ഞാൻ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുക എന്നതാണ്." "കുടുംബത്തെ" അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബമായി വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ട എന്തെങ്കിലും ഈ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് അവർക്ക് ബാധകമാണ്, ഉദാഹരണത്തിന്: "അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളുടെ യജമാനനായ മുഹമ്മദിനെയും മുഹമ്മദിന്റെ കുടുംബത്തെയും അനുഗ്രഹിക്കണമേ, അവരിൽ നിന്ന് നീ അശുദ്ധി നീക്കം ചെയ്ത് സമഗ്രമായ ശുദ്ധീകരണത്തിലൂടെ അവരെ ശുദ്ധീകരിച്ചു."

"കുടുംബത്തെ" ഭക്തരായി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ഈ വാക്യം ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, അത് അവർക്ക് ബാധകമാണ്, ഉദാഹരണത്തിന്: "അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളുടെ യജമാനനായ മുഹമ്മദിനെയും മുഹമ്മദിന്റെ കുടുംബത്തെയും അനുഗ്രഹിക്കണമേ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നീ നിന്റെ പ്രകാശം കൊണ്ട് നിറയ്ക്കുകയും നിന്റെ രഹസ്യങ്ങളുടെ മൂടുപടങ്ങൾ അവർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യൂ."

പരാമർശിച്ചതിൽ നിന്ന് അത് ഒഴിവാക്കാൻ, അത് അനുയായികൾക്ക് ബാധകമാണ്, ഉദാഹരണത്തിന്: "അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളുടെ യജമാനനായ മുഹമ്മദിനെയും മുഹമ്മദിന്റെ കുടുംബത്തെയും, നിന്റെ സ്വർഗത്തിലെ നിവാസികളെയും, നിന്റെ മാനുഷമായ വാസസ്ഥലത്തെ ജനങ്ങളെയും അനുഗ്രഹിക്കണമേ."

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഒരു കൂട്ടായ നാമം") ബഹുവചനത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, കാരണം ഒരു ക്രിയയുടെ രൂപം ബഹുവചന രൂപങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല, ഇതാണ് ശരിയായ വ്യാഖ്യാനം.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഒരു കൂട്ടുകാരൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ") ഒരു കൂട്ടുകാരൻ നിങ്ങൾക്ക് ദീർഘകാലമായി സഹവസിച്ചിരുന്ന ഒരാളാണെന്നും ഇത് ഒരു കൂട്ടുകാരന് ഒരു വ്യവസ്ഥയല്ലെന്നും മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്.

ഹാൽ ബിജിർമി.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അവനും") ഒരു കൂട്ടുകാരൻ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഒരു വിശ്വാസിയെ കണ്ടുമുട്ടുന്നവൻ മുതലായവ") ദൗത്യത്തിനുശേഷം, തന്റെ ജീവിതകാലത്ത്, ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് പോലും, തന്റെ ശരീരം തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരു മീറ്റിംഗ്, അവൻ അവനിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാലും ഇല്ലെങ്കിലും, വിശ്വാസത്തിൽ മരിക്കുന്നു എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഇത് തന്റെ മനസ്സിൽ സന്നിഹിതമായ രചയിതാവാണ്") മനസ്സിൽ ക്രമീകരിച്ചതും സംയോജിതവും അവതരിപ്പിക്കാവുന്നതുമായ വാക്കുകളെയാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്, പക്ഷേ ഒരു ആലങ്കാരിക അർത്ഥത്തിൽ, അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അല്ല, കാരണം പ്രകടനാത്മക സർവ്വനാമം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു, അത് കാഴ്ചയുടെ ഇന്ദ്രിയത്താൽ കൈവശപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "കുറച്ച് വാക്കുകൾ, പക്ഷേ ധാരാളം അർത്ഥം") അതിനാൽ, അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: സംസാരം ചുരുക്കിപ്പറയുന്നത് മനഃപാഠമാക്കാനും മനസ്സിലാക്കാൻ വികസിപ്പിക്കാനും വേണ്ടിയാണ്.

അർത്ഥത്തിന്റെ സമാനത ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ചുരുക്കിയ രൂപത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ അവരുടെ ഭാവങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ചിലർ പറഞ്ഞു: അർത്ഥം പൂർത്തിയാക്കുകയും പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അത് സംസാരത്തെ അതിന്റെ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ പരിധി വരെ കുറയ്ക്കുന്നു.

ചിലർ പറഞ്ഞു: ഇത് ഒഴിവാക്കാതെ കുറയ്ക്കുന്നു.

ചിലർ പറഞ്ഞു: ഇത് ഘടനകളെ കുറയ്ക്കുമ്പോൾ അർത്ഥങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

ചിലർ പറഞ്ഞു: അടിസ്ഥാനകാര്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ അമിതമായത് ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ചിലർ പറഞ്ഞു: ഇത് സമ്യദ്ധമായത് കുറയ്ക്കുകയും വ്യാപകമായത് ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: ഇത് ഭാഷാപരമായി: മനസ്സിലാക്കലാണ്) അർത്ഥം, പൊതുവേ, സൂക്ഷ്മമായ കാര്യങ്ങൾക്കും മറ്റ് കാര്യങ്ങൾക്കും.

ചിലർ പറഞ്ഞു: ഇത് സൂക്ഷ്മമായത് മനസ്സിലാക്കലാണ്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "സാങ്കേതികമായി പറഞ്ഞാൽ: വിധികളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്") ഇവിടെ അർത്ഥമാക്കുന്നത് പൂർണ്ണമായ ബന്ധമാണ്, ഉദാഹരണത്തിന് "വുദുവിലെ ഉദ്ദേശ്യം നിർബന്ധമാണ്" എന്ന ഞങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനയിലെ നപോലെ, വുദുവിലെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ബാധ്യത സ്ഥാപിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ "വിൽർ ശുപാർശ ചെയ്യപ്പെടുന്നു" എന്ന ഞങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനയിലെ നപോലെ വിൽറിന്റെ ശുപാർശ സ്ഥാപിക്കുക.

ഈ അറിവിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നത് മനുഷ്യന്റെ ആശയം പോലുള്ള സത്തയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവാണ്, അതിനാൽ അതിനെ നിയമശാസ്ത്രം എന്ന് വിളിക്കുന്നില്ല.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ശരീരത്തത്") ഒന്ന് രണ്ടിന്റെ പകുതിയാണെന്ന് അറിയുന്നത് പോലുള്ള യുക്തിസഹമായ വിധികളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിനെ ഒഴിവാക്കുന്നു.

ശരീരത്തത് ശരീരത്തുമായുള്ള ബന്ധമാണ്, അതായത് നിയമദാതാവ്, അതായത് സർവ്വശക്തനായ ദൈവം അല്ലെങ്കിൽ പ്രവാചകൻ ☸.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "പ്രായോഗികം") വിശ്വാസത്തിന്റെ ശരീരത്തത് വിധികളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിനെ ഒഴിവാക്കുന്നു, ഉദാഹരണത്തിന് "സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന് അധികാരം നിർബന്ധമാണ്" എന്ന ഞങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനയിലെമ്പോലെയും, ശേഷിക്കുന്ന ഗുണവിശേഷങ്ങൾക്കായി.

ഇതിനെ ദൈവശാസ്ത്രം എന്നും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശാസ്ത്രം എന്നും വിളിക്കുന്നു.

പ്രായോഗികം എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ രീതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അത് ഉദ്ദേശ്യം പോലുള്ള ഹൃദയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെങ്കിൽ പോലും. അങ്ങനെ, "പ്രാർത്ഥന നിർബന്ധമാണ്" എന്ന നമ്മുടെ പ്രസ്താവനയിലെമ്പോലെയും പ്രാർത്ഥന ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്, അതിന്റെ രീതി - അതായത്, അതിന്റെ വിവരണം - ബാധ്യതയാണ്, വിധി പ്രാർത്ഥനയുടെ ബാധ്യത സ്ഥാപിക്കലാണ്. "വുറു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം നിർബന്ധമാണ്" എന്ന് നമ്മൾ പറയുന്നതുപോലെ, ഉദ്ദേശ്യം ഹൃദയത്തിന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്, അതിന്റെ രീതി നിർബന്ധമാണ്. കടമ ഉദ്ദേശ്യത്താൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് വിധി.

("സ്വീകരിച്ചത്" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന) ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിനെയും ഗംഭീരതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിനെയും ഒഴിവാക്കുന്നു, അത് അത് നേടിയെടുത്തതല്ല, മറിച്ച് ദൈവം അവനിൽ സൃഷ്ടിച്ചതാണ് എന്ന വീക്ഷണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി. സത്യം എന്തെന്നാൽ ഗംഭീരതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് സംരക്ഷിത ടാബ്ലെറ്റിൽ നിന്ന് നേടിയെടുത്തതാണ്.

("അതിന്റെ തെളിവുകളിൽ നിന്ന്" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന) അനുകരണക്കാരന്റെ അറിവിനെ ഒഴിവാക്കുന്നു, കാരണം അത് വിധികളുടെ തെളിവുകളിൽ നിന്നല്ല, മറ്റുള്ളവരുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്നാണ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞത്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന, "വിശദമായത്") സത്യം എന്തെന്നാൽ, അത് യാഥാർത്ഥ്യം വ്യക്തമാക്കാനാണ്, മുൻകരുതൽ എടുക്കാനല്ല. വിശദമായ തെളിവുകളിൽ നിന്ന് എടുക്കുന്ന രീതി "നമസ്കാരം സ്ഥാപിക്കുക" എന്ന് പറയലാണ്, ഒരു കൽപ്പന, കൽപ്പന ഒരു ബാധ്യതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഫലം: പ്രാർത്ഥനയെ ഒരു ബാധ്യതയായി സ്ഥാപിക്കുക.

അടുത്തുവരുന്നത്.വ്യഭിചാരം: നിരോധനം, നിരോധനം നിരോധനത്തിനുവേണ്ടിയാണ്. ഇതിന്റെ ഫലം: നിരോധനത്തിനുവേണ്ടി വ്യഭിചാരത്തെ സമീപിക്കരുത്, തുടങ്ങിയവയാണ്.

ഒരു കല പഠിക്കുന്ന ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും അതിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ്, പേര് ഉപയോഗിച്ച് പോലും അതിനെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ദൃശ്യവൽക്കരിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണെന്ന് അറിയുക, കാരണം ആത്മാവിന് പൂർണ്ണമായും അജ്ഞാതമായതിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുക അസാധ്യമാണ്. അതിന്റെ നിർവചനത്തിലൂടെ അതിനെ ദൃശ്യവൽക്കരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്, അതുവഴി ഒരാൾക്ക് അത് അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ ഉൾക്കാഴ്ച ലഭിക്കും, അതിന്റെ വിഷയം അറിയുക, അതുവഴി മറ്റുള്ളവയിൽ നിന്ന് ഏറ്റവും പൂർണ്ണമായ വ്യത്യാസത്തോടെ അതിനെ വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും, കൂടാതെ അറിയുക. . . .

-

അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഫലം, അതിന്റെ ഗുണം, അങ്ങനെ അത് നിസ്സാരതയിൽ നിന്ന് മുക്തമാകുകയും അതിന്റെ ഗൗരവം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

ബാക്കിയുള്ള പത്ത് അറിയപ്പെടുന്ന തത്വങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം പണ്ഡിതനായ അൽ-ഖുദാരി തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ക്രമീകരിച്ചു: "തത്വങ്ങൾ, ഏതെങ്കിലും അറിവ്, ഒരു നിർവചനം, ഒരു വിഷയം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഉത്ഭവ ലക്ഷ്യം എന്നിവയായാലും." അതിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവിന്റെ ബന്ധം, പേര്, വിധി, ഗുണം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ. പത്ത് പട്ടികപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അബു അൽ-അലാ അൽ-മആരി തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ അവയെ ക്രമീകരിച്ചു: "ഒരു കലയെ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ ആദ്യം അതിന്റെ നിർവചനം, ഒരു വിഷയം, ഒരു വിഷയം, ഒരു വിഷയം, ഒരു ബന്ധം, അതിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞത്, അതിന്റെ ഗുണം, ആശ്രയിക്കുന്ന ഒരു നിയമം, ഒരു പേര്, പ്രയോജനകരമായത് എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അറിവ് അവതരിപ്പിക്കട്ടെ." ഈ പത്ത് ആഗ്രഹിക്കാനുള്ള മാർഗങ്ങളാണ്, ചിലർ മറ്റുള്ളവരിൽ മാത്രം ഒരുങ്ങി

നിൽക്കുന്നു. അവയെല്ലാം അറിയുന്നവൻ വിജയിയാണ്. വ്യാഖ്യാതാവ്, ദൈവം അദ്ദേഹത്തോട് കരുണ കാണിക്കട്ടെ, അവയിൽ നാലെണ്ണം പരാമർശിച്ചു: നിർവചനം, പേര്, ഉത്ഭവം, പ്രയോജനം. ആറ് അവശേഷിക്കുന്നു: അതിന്റെ വിഷയം, അതിന്റെ വിധി, അതിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ, അതിന്റെ ഉത്ഭവകൻ, അതിന്റെ ബന്ധം, അതിന്റെ ഗുണം.

ആദ്യത്തേത് അവയ്ക്ക് ബാധകമായ വിധികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്തം ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്.

രണ്ടാമത്തേത് വ്യക്തിഗതമോ കൂട്ടായതോ ആയ ബാധ്യതയെക്കുറിച്ചാണ്.

മൂന്നാമത്തേത് ഉദ്ദേശ്യം (ഉദ്ദേശ്യം) നിർബന്ധമാണെന്നും, വുദ്ധ പ്രാർത്ഥനയുടെ സാധ്യതയ്ക്കുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയാണെന്നും, പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള സമയത്തിന്റെ പ്രവേശനം അതിന് ഒരു കാരണമാണെന്നും ഉള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്.

നാലാമത്തേത് മുജ്തഹിദ് ഇമാമുമാരെക്കുറിച്ചാണ്. അഞ്ചാമത്തേത് മറ്റ് ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് അതിന്റെ വ്യത്യാസമാണ്.

ആറാമത്തേതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അത് മറ്റെല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമാണ്, "അല്ലാഹു ആർക്ക് നന്മ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അവന് അവൻ മതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നൽകുന്നു" എന്ന് പ്രവാചകൻ (സ) പറഞ്ഞതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി.

"നിങ്ങൾ സ്വർഗത്തോപ്പുകളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവിടെ മേയുക" എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ (സ) പറഞ്ഞതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി.

അവർ ചോദിച്ചു: "അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ, സ്വർഗത്തോപ്പുകൾ ഏതൊക്കെയാണ്?" അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "കർമ്മവൃത്തങ്ങൾ."

അത്താ പറഞ്ഞു: അനുസ്മരണവൃത്തങ്ങൾ അനുവദനീയവും നിഷിദ്ധവുമായവയുടെ ഒത്തുചേരലാണ്, ഉദാഹരണത്തിന് എങ്ങനെ വാങ്ങണം, എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം, എങ്ങനെ സകാത്ത് നൽകണം, ഹജ്ജ് എങ്ങനെ നിർവഹിക്കണം, എങ്ങനെ വിവാഹം കഴിക്കണം, എങ്ങനെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യണം, തുടങ്ങിയവ.

പ്രാർത്ഥിക്കാനും സകാത്ത് ചെയ്യാനും ഹജ്ജ് ചെയ്യാനും അറിയുക എന്നതാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. അവയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ, വ്യവസ്ഥകൾ, അസാധുവാക്കലുകൾ എന്നിവ അറിയുന്നതിലൂടെയാണ് ഇത് നേടുന്നത്. ഈ അറിവില്ലാത്ത ഒരു പ്രസ്താവന തെറ്റാണ്, ഇബ്നു റസ്താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ: "ആരെങ്കിലും അറിവില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ, അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ നിരസിക്കപ്പെടുകയും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നില്ല." ഇബ്നു ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: "അറുപത് വർഷത്തെ ആരാധനയേക്കാൾ ഉത്തമമാണ് കർമ്മശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ ഒരു സെഷൻ."

പ്രവാചകൻ (സ) പറഞ്ഞതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി: "കർമ്മശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കുറച്ച് അറിവ് ധാരാളം ആരാധനയേക്കാൾ നല്ലതാണ്." അവരിൽ ചിലരുടെ വാക്കുകൾ എത്ര മികച്ചതാണ്: നിങ്ങൾ മതത്തിൽ കർമ്മശാസ്ത്രം പഠിക്കണം, കാരണം അത് ഉയർത്തപ്പെടും, അതിനാൽ അത് ഉയരുന്നതിന് മുമ്പ് അത് പരിഹരിക്കുക. അതിന്റെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യം നേടുന്നവൻ തന്റെ ലക്ഷ്യം നേടുകയും തന്റെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ ഗോപുരങ്ങളിൽ മഹത്വപ്പെടുകയും ചെയ്യും. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ): കർമ്മശാസ്ത്രം പഠിക്കുക, കാരണം കർമ്മശാസ്ത്രം നീതിയിലേക്കും ഭക്തിയിലേക്കും ഏറ്റവും നല്ല വഴികാട്ടിയാണ്, അത് തേടാനുള്ള ഏറ്റവും നീതിപൂർവകമായ മാർഗമാണ്. ശരിയായ മാർഗനിർദ്ദേശത്തിന്റെ പാതകളിലേക്ക് നയിക്കുന്നത് അറിവാണ്. എല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്നും സംരക്ഷകനാണ് അത്. കാരണം, ഒരു ഭക്തനായ നിയമജ്ഞൻ ആയിരം ആരാധകരേക്കാൾ സാത്താനോട് കഠിനനാണ്. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ): അറിവുള്ള ഒരാൾ തന്റെ അറിവിൽ അഭിമാനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, കർമ്മശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അഭിമാനത്തിന് അർഹമാണ്. എത്ര സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾക്ക് സുഗന്ധമുണ്ട്, പക്ഷേ കസ്തൂരിയെപ്പോലെയല്ല, എത്ര പക്ഷികൾ പറക്കുന്നു, പക്ഷേ ഒരു പരുന്തിനെപ്പോലെയല്ല. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ): അറിവിൽ ഏറ്റവും മികച്ചത് കർമ്മശാസ്ത്രമാണ്, കാരണം അത് എല്ലാ അറിവുകളിലേക്കും എത്തിച്ചേരാനുള്ള ഒരു മാർഗമാണ്. കാരണം, ഒരു ഭക്തനായ നിയമജ്ഞൻ ആയിരം സന്യാസിമാരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനും ഉന്നതനുമാണ്. (ഇമാമിന്റെ ചിന്താധാരയ്ക്ക് അനുസൃതമായി) മുജ്തഹിദ് അബു അബ്ദുല്ല മുഹമ്മദ് ഇബ്നു ഇദ്രീസ് (അൽ-ഷാഫി, ദൈവം അദ്ദേഹത്തോട് കരുണ കാണിക്കട്ടെ) അദ്ദേഹത്തിൽ സംതൃപ്തനായിരിക്കുക, അതായത് കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച വിധികൾ. ഇദ്രീസിന്റെ പിതാവ് ഇബ്നു അബ്ബാസ് ഇബ്നു ഉമ്മാൻ ഇബ്നു ഷാഫി ഇബ്നു അൽ-സായിബ് ഇബ്നു ഉബൈദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ ഇബ്നു യാസിദ് ഇബ്നു ഹാഷിം ഇബ്നു അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് ഇബ്നു അബ്ദു മനാഫ്.

ഷാഫിയെയാണ് ഇമാമായി കണക്കാക്കുന്നത്.

ഷാഫിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് അൽ-സായിബും ബദർ ദിനത്തിൽ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു. നമ്മുടെ ഇമാം, ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കട്ടെ, അമ്പതാം വർഷത്തിലാണ് ജനിച്ചത്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനം): ഏതൊരു അറിവും നേടുന്നതിന് ജീവിതം ഹ്രസ്വമാണ്, അതിനാൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുക, അത് നിയമശാസ്ത്രമാണ്, കാരണം അത് ഇല്ലാത്ത ആർക്കും ഏത് സാഹചര്യത്തിലും അത് കൂടാതെ തന്നെ ചെയ്യാൻ കഴിയും. അറിവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ശ്രേഷ്ഠതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളും ഹദീസുകളും നിരവധിയും അറിയപ്പെടുന്നതുമാണെന്ന് അറിയുക. വാക്യങ്ങളിൽ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ വചനമുണ്ട്: * (പറയുക: അറിയുന്നവർ അറിയാത്തവർക്ക് തുല്യരാണോ?) * ഹദീസുകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനമുണ്ട്, "അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ: അറിവ് തേടി ആരെങ്കിലും ഒരു പാത സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് സ്വർഗത്തിലേക്കുള്ള ഒരു പാത എളുപ്പമാക്കും." അറിവ് തേടുന്നയാൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ സംതൃപ്തരായി മലക്കുകൾ അവരുടെ ചിറകുകൾ താഴ്ത്തിവയ്ക്കുന്നു. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള എല്ലാവരും, വെള്ളത്തിലെ തിമിംഗലങ്ങൾ പോലും, പണ്ഡിതനോട് പാപമോചനം തേടുന്നു. ആരാധകനെക്കാൾ പണ്ഡിതന്റെ ശ്രേഷ്ഠ മറ്റ് എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളേക്കാളും ചന്ദ്രന്റെ ശ്രേഷ്ഠ പോലെയാണ്. പണ്ഡിതന്മാർ പ്രവാചകന്മാരുടെ അവകാശികളാണ്. പ്രവാചകന്മാർ ദിനാറോ ദിർഹമോ അവശേഷിപ്പിച്ചില്ല, മറിച്ച് അവർ അറിവ് അവശേഷിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ അത് നേടിയവൻ വലിയൊരു പങ്ക് നേടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ, "അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ": ആരാധകനെക്കാൾ പണ്ഡിതന്റെ ശ്രേഷ്ഠ നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്നവരെക്കാൾ എന്റെ ശ്രേഷ്ഠ പോലെയാണ്. ദൈവവും അവന്റെ ദൂതന്മാരും, ആകാശഭൂമികളിലെ നിവാസികളും, അതിന്റെ മാളത്തിലെ ഉറുമ്പും, വെള്ളത്തിലെ തിമിംഗലവും പോലും, ആളുകൾക്ക് നന്മ പഠിപ്പിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ.

മുആദ് (റ) പറഞ്ഞു: അറിവ് പഠിക്കുക.

കാരണം അത് പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു സൽകർമ്മമാണ്, അത് അന്വേഷിക്കുന്നത് ആരാധനയാണ്, അത് മനഃപാഠമാക്കുന്നത് മഹത്വപ്പെടുത്തലാണ്, അത് അന്വേഷിക്കുന്നത് ജിഹാദാണ്, അത് നൽകുന്നത് ദാനധർമ്മമാണ്.

അബൂദർദാ (റ) പറഞ്ഞു: ആളുകൾ രണ്ട് തരത്തിലാണ്: പണ്ഡിതനും വിദ്യാർത്ഥിയും. അതല്ലാതെ മറ്റൊന്നിലും നമ്മയില്ല.

പറയപ്പെടുന്നു: ഒരു പണ്ഡിതന്റെ അടുത്ത് ചെന്ന് അവനോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്നവൻ പറയുന്നതൊന്നും മനഃപാഠമാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ദൈവം അവന് ഏഴ് ബഹുമതികൾ നൽകും. ആദ്യത്തേത്: അവൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പുണ്യം നേടുന്നു.

രണ്ടാമത്തേത്: അവൻ അവനോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം, അവൻ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും അതിക്രമങ്ങളിൽ നിന്നും അകറ്റി നിർത്തപ്പെടുന്നു.

മൂന്നാമത്തേത്: അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോകുമ്പോൾ, കാരൂണ്യം അവന്റെ മേൽ ഇറങ്ങുന്നു.

നാലാമത്തേത്: അവൻ അവനോടൊപ്പം ഇരിക്കുമ്പോൾ, കാരൂണ്യം അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ മേൽ ഇറങ്ങുന്നു.

അഞ്ചാമത്തേത്: അവൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അവന്റെ സൽകർമ്മങ്ങൾ അവനിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും.

ആറാമത്തേത്: അവൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ മാലാഖമാർ അവരുടെ ചിറകുകൾ കൊണ്ട് അവരെ വലയം ചെയ്യുന്നു.

ഏഴാമത്തേത്: അവൻ ഉയർത്തുകയും താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഓരോ കാലും പാപങ്ങൾക്ക് പ്രായശ്ചിത്തവും, പദവിയുടെ ഉയർച്ചയും, സൽകർമ്മങ്ങളുടെ വർദ്ധനവുമാണ്.

ഒന്നും മനഃപാഠമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് ഇത് ബാധകമാണ്. മനഃപാഠമാക്കിയവർക്ക് അതിന്റെ പലമടങ്ങ് തുക ലഭിക്കും.

ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: "തിഹാമയിലെ പർവതങ്ങൾ പോലെ വലിയ പാപങ്ങൾ വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഒരാൾക്ക് തന്റെ വീട് വിട്ടുപോകാം. അറിവ് കേൾക്കുമ്പോൾ, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുകയും പാപങ്ങൾക്ക് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു, അവൻ ഒരു പാപവുമില്ലാതെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു. അതിനാൽ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഒത്തുചേരലുകൾ ഉപേക്ഷിക്കരുത്, കാരണം അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ അവരുടെ ഒത്തുചേരലുകളെക്കാൾ മാന്യമായി ആരെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല."

അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: “പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് ഒരു പണ്ഡിതന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രയോജനവുമില്ലെങ്കിൽ, അത് ആഗ്രഹിക്കേണ്ടത് ജ്ഞാനികളുടെ കടമയാണ്. പ്രവാചകൻ (സ) പണ്ഡിതന്മാരെ തന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിർത്തി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ‘ഒരു പണ്ഡിതനെ സന്ദർശിക്കുന്നവൻ എന്നെ സന്ദർശിച്ചതുപോലെയാണ്. ഒരു പണ്ഡിതനുമായി കൈ കൂലുക്കുന്നവൻ എനിക്ക് കൈ കൂലുക്കുന്നതുപോലെയാണ്. ഒരു പണ്ഡിതനോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്നവൻ എനിക്ക് ഇരിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. ഈ ലോകത്ത് എന്നോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്നവനെ അല്ലാഹു ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് നാളിൽ സ്വർഗത്തിൽ എന്നോടൊപ്പം ഇരുത്തും.’” അറിവിന്റെയും പണ്ഡിതന്മാരുടെയും ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ എണ്ണമറ്റതാണ്, ഈ തുക മതിയാകും. സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തോട് ഞങ്ങളെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനും, നമ്മുടെ ഗുരു മുഹമ്മദിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും എല്ലാ കൂട്ടാളികളുടെയും പൂർണ്ണമായ അനുയായികളെയും സ്നേഹത്തെയും ഞങ്ങൾക്ക് നൽകാനും ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: “ഇമാമിന്റെ പാഠശാല അനുസരിച്ച്”) എന്നത് നിയമശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ഗുണമാണ്, അതായത് ഇമാം അൽ-ഷാഫിയുടെ പാഠശാലയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള നിയമശാസ്ത്രം.

ഭാഷയിൽ “മൽഹബ്” എന്നത് ഒരു ഭക്തിയുടെ സ്ഥലത്തിന്റെ പേരാണ്, തുടർന്ന് ഇമാം സ്വീകരിച്ച വിധികളെ സൂചിപ്പിക്കാൻ അത് ആലങ്കാരികമായി ഉപയോഗിച്ചു. വ്യക്തമായ ആശ്രിത രൂപകത്തിന്റെ രീതിയും അതിന്റെ വിശദീകരണവും, “വിധികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് സമാനമാണ്”, അതായത് “പോകുന്നു” എന്നാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നത് എന്നതാണ്. വിധികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനാണ് ഗോയിംഗ് കടമെടുത്തത്, അതിൽ നിന്ന് “ചിന്താ വിദ്യാലയം”, അതായത് തിരഞ്ഞെടുത്ത വിധികൾ, ഉരുത്തിരിഞ്ഞു, അത് പിന്നീട് ഒരു പരമ്പരാഗത യാഥാർത്ഥ്യമായി മാറി.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: ഇബ്നു അബ്ബൂൽ മനാഫ്) അങ്ങനെ, ഇമാം അൽ-ഷാഫിയും പ്രവാചകനും (സ) അബ്ബൂ മനാഫിൽ ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, കാരണം അദ്ദേഹം (സ) നമ്മുടെ യജമാനനായ മുഹമ്മദ് ആണ്, അബ്ബൂളയുടെ മകൻ, അബ്ബൂൽ മുത്തലിബിന്റെ മകൻ, ഹാഷിമിന്റെ മകൻ, അബ്ബൂൽ മനാഫിന്റെ മകൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശപരമ്പരയിലുള്ള ഹാഷിം (സ) ഹാഷിമിന്റെ അമ്മാവനാണ്, ഇമാമിന്റെ വംശപരമ്പരയിലുള്ള ഹാഷിമിന്റെ അമ്മാവനാണ്. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ: നമ്മുടെ ഇമാം, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കട്ടെ, ഗാസയിൽ ജനിച്ചു, അവിടെ പ്രവാചകന്റെ മുത്തച്ഛനായ ഹാഷിം മരിച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ അഷ്കെലോണിൽ പറഞ്ഞു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് രണ്ട് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ മക്കയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ വളർന്നു, ഏഴ് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഖുർആനും, നൂറ്റി ഒന്നാം വയസ്സിൽ അൽ-മുവത്തയും മനഃപാഠമാക്കി. ഇരുനൂറ്റി നാലാം വർഷം റജബിന്റെ അവസാന ദിവസമായ വെള്ളിയാഴ്ച അദ്ദേഹം മരിച്ചു. (ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ണിന്റെ പശു എന്ന് വിളിച്ചു) മതത്തിന്റെ പ്രധാന വിധികൾ വിശദീകരിച്ചതിന് തീവ്രമായ തവിട്ടുനിറത്തിന് അൽ-സാബി എന്നറിയപ്പെടുന്ന മക്കയിലെ മുഹ്തിയായ മുസ്ലീം ഇബ്നു ഖാലിദിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം കർമ്മശാസ്ത്രം പഠിച്ചു, വിപരീതപദങ്ങൾക്ക് ഒരു പദമാണ്. പതിനഞ്ച് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ, അമ്മയുടെ പരിചരണത്തിൽ അനാഥനായി വളർന്നിട്ടും, ദാരിദ്ര്യത്തിലും പരിമിതമായ വരുമാനത്തിലും ജീവിച്ചിട്ടും, ഫത്വ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരം ലഭിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിൽ, അദ്ദേഹം പണ്ഡിതന്മാരോടൊപ്പം ഇരുന്നു അസ്ഥികളെക്കുറിച്ചും മറ്റും പഠിച്ച കാര്യങ്ങൾ എഴുതുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവയിൽ ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ നിറച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം മദീനയിലെ മാലിക്കിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുകയും കുറച്ചുകാലം അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം നൂറ്റി തൊണ്ണൂറ്റി അഞ്ചാം വർഷത്തിൽ ബാഗ്ദാദിൽ എത്തി രണ്ട് വർഷം അവിടെ താമസിച്ചു. അതിലെ പണ്ഡിതന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന് ചുറ്റും കൂടി, അവരിൽ പലരും അവർ പിന്തുടർന്നിരുന്ന ചിന്താധാരകളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താധാരയിലേക്ക് മാറി. അദ്ദേഹം അവിടെ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഴയ പുസ്തകം.

പിന്നീട് അദ്ദേഹം മക്കയിലേക്ക് മാങ്ങി ഒരു കാലം അവിടെ താമസിച്ചു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഹിജ്റ 298-ൽ ബാഗ്ദാദിലേക്ക് മാങ്ങി അവിടെ താമസിച്ചു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഈജിപ്തിലേക്ക് പോയി, അവിടെ അദ്ദേഹം അറിവ് പ്രചരിപ്പിക്കുകയും അതിന്റെ പുരാതന പള്ളിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഹിജ്റ 204-ൽ റജബിന്റെ അവസാന ദിവസമായ വെള്ളിയാഴ്ച, അസ്തിത്വ ധ്രുവമായ ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്തിലേക്ക് - അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചു. അതേ ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ശേഷം അൽ-ഖറഫയിൽ അദ്ദേഹത്തെ അടക്കം ചെയ്തു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവ് ലോകമെമ്പാടും വ്യാപിച്ചു, വിയോജിപ്പിലും യോജിപ്പിലും അദ്ദേഹം ഇമാമുമാരെക്കാൾ മുന്നിലായിരുന്നു. ഇതാണ് പ്രസിദ്ധമായ ഹദീസിലേക്ക് നയിച്ചത്: “ഖുറൈഷി പണ്ഡിതൻ ഭൂമിയെ അറിവ് കൊണ്ട് നിറയ്ക്കുന്നു.”

കാരണം എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള അത്തരം വിശാലതയും വ്യാപനവും ഒരു വ്യക്തി നേടിയെടുത്തില്ല. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഖുറൈഷി പണ്ഡിതനും.

ഇമാം അഹ്മദ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഇമാമുകൾ പറഞ്ഞു: ഈ പണ്ഡിതൻ അൽ-ഷാഫിഈ ആണ്.

അദ്ദേഹം (ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കട്ടെ) രാത്രിയെ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കും: മൂന്നിലൊന്ന് പഠനത്തിനും, മൂന്നിലൊന്ന് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും, മൂന്നിലൊന്ന് ഉറക്കത്തിനും.

അദ്ദേഹം എല്ലാ ദിവസവും ഒരിക്കൽ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമായിരുന്നു, റമദാനിൽ അറുപത് തവണ അദ്ദേഹം അത് പൂർത്തിയാക്കുമായിരുന്നു, അതെല്ലാം പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ.

അദ്ദേഹം (ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കട്ടെ) പറയും: "പതിനാറ് വർഷമായി എനിക്ക് വയറു നിറച്ചിട്ടില്ല," കാരണം അത് ശരീരത്തെ ഭാരപ്പെടുത്തുകയും ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കുകയും ബുദ്ധിയെ ഉറക്കത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും അതിന്റെ ഉടമയെ ആരാധനയിൽ നിന്ന് ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും ഞാൻ ദൈവത്തെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തിട്ടില്ല, വ്യാജമായോ സത്യമായോ അല്ല.

ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് (അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കട്ടെ) ചോദിക്കുകയും മൗനം പാലിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് ഉത്തരം നൽകുന്നില്ല? അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: "എന്റെ മൗനത്തിലാണോ അതോ എന്റെ ഉത്തരത്തിലാണോ യോഗ്യത എന്ന് എനിക്കറിയാത്തതുവരെ."

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് (ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കട്ടെ) ഉത്തരം ലഭിച്ചു; ആരും അദ്ദേഹത്തെ വലിയവനാണോ ചെറുതാണോ എന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് (അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രസാദിക്കട്ടെ): "ഞാൻ എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെ കൊന്നു, എന്റെ ആത്മാവിനെ ശമിപ്പിച്ചു, കാരണം അത് അത്യാഗ്രഹിയാകുമ്പോൾ ആത്മാവ് അപമാനിതമാകും. മരിച്ചുപോയ സംതൃപ്തിയെ ഞാൻ പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചു, അതിനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ എന്റെ ബഹുമാനം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. അത്യാഗ്രഹം ഉടലെടുത്താൽ, അപമാനം ഒരു ദാസന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കുടികൊള്ളും, അപമാനം അവനെ കീഴടക്കും." അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ (അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രസാദിക്കട്ടെ): "അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങൾക്ക് അറിവിന്റെ പരിശുദ്ധി നൽകേണമേ, സുന്നത്ത് അനുസരിച്ച് ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ ശരിയായ ഇടപാടുകൾ ഞങ്ങൾക്ക് നൽകേണമേ, നിന്നിൽ യഥാർത്ഥ ആശ്രയവും നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള നല്ല അഭിപ്രായവും ഞങ്ങൾക്ക് നൽകേണമേ.

കരുണാനിധികളിൽ പരമകാരുണികനേ, നിന്റെ കാരുണ്യത്താൽ, രണ്ട് വാസസ്ഥലങ്ങളിലും ക്ഷേമത്തോടൊപ്പം, നിന്നിലേക്ക് ഞങ്ങളെ അടുപ്പിക്കുന്നതെല്ലാം ഞങ്ങൾക്ക് നൽകേണമേ."

ചുരുക്കത്തിൽ, കവിതയിലും ഗദ്യത്തിലും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് പകരുന്നത് എണ്ണമറ്റതാണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളും കഥകളും അക്ഷയമാണ്, രചനയിലൂടെ ഞാൻ വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു, ഇത് മതിയാകും.

നമ്മുടെ ഇമാം അൽ-ഷാഫിയുടെ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സംക്ഷിപ്ത വിവരണം പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കട്ടെ. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം, ശേഷിക്കുന്ന നാല് ഇമാമുമാരുടെ ചില കഥകൾ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് നമുക്കും അനുഗ്രഹം ലഭിക്കട്ടെ, ദൈവം അവരെയെല്ലാം തൃപ്തിപ്പെടുത്തട്ടെ.

ഞാൻ പറയുന്നു: ഇമാം മാലിക്, അൽ-ജഹ്റ വർഷം തൊണ്ണൂറ്റി മൂന്നാം വർഷത്തിലാണ് ജനിച്ചത്, ചിലർ തൊണ്ണൂറ് എന്ന് പറയുന്നു.

ശരിയായ വീക്ഷണമനുസരിച്ച്, അദ്ദേഹം താബിഉനുകളുടെ അനുയായികളിൽ ഒരാളാണ്, ചിലർ അദ്ദേഹം താബിഉനുകളിൽ ഒരാളാണെന്ന് പറയുന്നു.

എഴുന്മുറ ഷെയ്ഖുകളിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം അറിവ് നേടിയത്, അവരിൽ മൂന്നു പേർ താബിഉനുകൾ ആയിരുന്നു. "എല്ലാ ദിശകളിൽ നിന്നും ഒട്ടകങ്ങൾ മദീനയിലെ പണ്ഡിതന്റെ അടുത്തേക്ക് അവന്റെ അറിവ് തേടി ഒഴുകുന്നതുവരെ അന്ത്യസമയം അവസാനിക്കുകയില്ല" എന്ന പ്രവാചകന്റെ വചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാണിത്.

മറ്റൊരു വിവരണത്തിൽ: "ഉടൻ ഒട്ടകങ്ങൾ അറിവ് തേടി കൂട്ടം കൂടും, പക്ഷേ മദീനയിലെ പണ്ഡിതനേക്കാൾ അറിവുള്ള ആരെയും അവർ കണ്ടെത്തുകയില്ല."

അങ്ങനെ അവർ അറിവ് തേടി അവന്റെ വാതിൽക്കൽ തടിച്ചുകൂടും.

അദ്ദേഹം ഫത്വകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും മദീനയിൽ എഴുപത് വർഷത്തോളം ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദൈവം അദ്ദേഹത്തിൽ സംതൃപ്തനായിരിക്കട്ടെ, അവൻ കാണും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൻ, എല്ലാ രാത്രിയും ഉറക്കത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

ഇമാം അബൂ ഹനീഫയോട് മാലിക്കിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെട്ടു, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്റെ സുന്നത്തിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിവുള്ള ആരെയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ." അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന്.

ഹിജ്റ 179-ൽ സൃഷ്ടികർത്താവ് അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം (അദ്ദേഹത്തിൽ സംതൃപ്തനായിരിക്കട്ടെ) ക്ഷേമാവസ്ഥയിൽ തുടർന്നു. അൽ-ബഖീഇൽ അദ്ദേഹത്തെ മറവു ചെയ്തു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖബർ പ്രസിദ്ധമാണ്.

ഇമാം അബൂ ഹനീഫ (അദ്ദേഹത്തെ) സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഹിജ്റ 8-ൽ സ്വഹാബികളുടെ കാലഘട്ടത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്.

അദ്ദേഹം (അദ്ദേഹത്തിൽ സംതൃപ്തനായിരിക്കട്ടെ) ഒരു ഭക്തനും സന്യാസിയും സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുള്ളവനുമായിരുന്നു.

ഹാഫ്സ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ-റഹ്മാൻ പറഞ്ഞു: അബൂ ഹനീഫ (അദ്ദേഹത്തിൽ സംതൃപ്തനായിരിക്കട്ടെ) മൂപ്പന് വർഷം ഒരു റക്അത്തിൽ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ട് രാത്രി ചെലവഴിക്കുമായിരുന്നു.

സയ്യിദ് ഇബ്നു അഹ് പറഞ്ഞു: അബൂ ഹനീഫ നാൽപ്പത് വർഷക്കാലം 'ഇശാ' നമസ്കാരത്തിന്റെ വുദു ഉപയോഗിച്ച് ഫജർ നമസ്കാരം നിർവഹിച്ചു.

തന്റെ തീവ്രമായ ഭയം കാരണം, തന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഒരു പാരായണം നടത്തുന്നയാൾ ഓടുന്നത് അദ്ദേഹം കേട്ടതായി വിവരിക്കപ്പെടുന്നു.

ഈ വ്യാഖ്യാനം നമ്മുടെ ഷെയ്ഖ്, അവസാനത്തെ ഗവേഷകനായ ശിഹാബ് അൽ-ദിൻ അഹമ്മദ് ഇബ്നു ഹജർ അൽ-ഹൈതമി എഴുതിയ വിശ്വസനീയമായ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

-

പള്ളി: *(ഭൂമി അതിന്റെ [അവസാന] ഭൂകമ്പത്താൽ കുലുങ്ങുമ്പോൾ)*. പ്രഭാതം വരെ അദ്ദേഹം തന്റെ താടി പിടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: നമുക്ക് ഒരു അണുവിന്റെ ഭാരം പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കും.

അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോട് കരുണ കാണിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിൽ സംതൃപ്തനാകുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഹിജ്റ 50-ൽ റജബിലോ ശഅ്ബാനിലോ അദ്ദേഹം മരിച്ചു (ദൈവം അദ്ദേഹത്തിൽ സംതൃപ്തനാകട്ടെ). നൂറ് പേർ, അതിനെക്കുറിച്ച് അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അബൂ ഹനീഫയുടെ ഒരു വിവരണം പരാമർശിച്ചാൽ, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുള്ള വിശ്വസ്തരായ നിവേദകർ അത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ അറിവ് കൊണ്ട് പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു സൂര്യനായിരുന്നു, അദ്ദേഹം അറിവുള്ള ആളുകൾക്കിടയിലായിരുന്നു. ഇസ്ലാമിലെ ഷെയ്ഖ് ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ യഥാർത്ഥ മാതൃകയായിരുന്നു, സർവ്വശക്തൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം എപ്പോഴും മനോഹരവും, തിളക്കമുള്ളതും, എളിമയുള്ളതും, കളങ്കമില്ലാത്തതുമായിരുന്നു, എല്ലാ മനസ്സിനെയും അതിന്റെ സ്നേഹത്താൽ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുന്നതുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതിൽ ആകൃഷ്ടനായി. അതിന്റെ ചെറുതും വലുതുമായ അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് ആത്മാവിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് തുല്യമായി അദ്ദേഹം അതിനെ കണക്കാക്കി. ഇമാം അഹ്മദ് ഇബ്നു ഹൻബൽ, ദൈവം അദ്ദേഹത്തിൽ സംതൃപ്തനാകട്ടെ, അദ്ദേഹം നൂറ്റി അറുപത്തിനാലാം വർഷത്തിലാണ് ജനിച്ചത്. ഇദ്ദീസ് അൽ-ഹദാദ് പറഞ്ഞു: ഇമാം അഹ്മദ് ഹദീസ് പറയുന്നതിൽ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ദൈവം അദ്ദേഹത്തിൽ സംതൃപ്തനാകട്ടെ, അദ്ദേഹം സന്യാസിയും ഭക്തനും ഭക്തനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ അബ്ദുല്ല പറഞ്ഞു: എന്റെ പിതാവ് എല്ലാ രാത്രിയും ഖുർആനിലെ ഏഴ് റക്അത്ത് ഓതുകയും ഏഴ് ദിവസത്തിലൊരിക്കൽ ഒരു റക്അത്ത് പൂർത്തിയാക്കുകയും പിന്നീട് രാവിലെ വരെ എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എല്ലാ ദിവസവും മുന്നൂറ് റക്അത്ത് നമസ്കരിക്കുമായിരുന്നു. അൽ-ഷാഫി, ദൈവം അദ്ദേഹത്തിൽ സംതൃപ്തനാകട്ടെ, പറഞ്ഞു: ഞാൻ ബാഗ്ദാദ് വിട്ടു, ഇമാമിനെക്കാൾ അറിവുള്ള, കൂടുതൽ ഭക്തനായ, കൂടുതൽ സന്യാസി, അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ അറിവുള്ള ആരെയും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. അഹ്മദ്. ജനിച്ചതു മുതൽ രാത്രി മുഴുവൻ ഉണർന്നിരിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം, എല്ലാ ദിവസവും ഖുർആൻ മുദ്രവെക്കുമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം മരിച്ചു, ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കട്ടെ, ഹിജ്റ 241-ൽ.

സാരം, അദ്ദേഹത്തിന്റെയും എല്ലാ ഇമാമുകളുടെയും യോഗ്യത ഉച്ചതിരിഞ്ഞുള്ള സൂര്യനെക്കാൾ പ്രശസ്തമാണ് എന്നതാണ്. അവരിൽ ചിലർ അവരുടെ ജനന-മരണ തീയതികളും അവരുടെ ആയുർദൈർഘ്യവും ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്: നുഅ്മാന്റെ ചരിത്രം സത്തയുടെ വാളാണ്, മാലിക് കൃത്യതയോടെ താടിയെല്ല് മുറിക്കുന്നതിൽ, അൽ-ഷാഫി അഗ്നിയാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനാണ്, അഹ്മദ് ജാദിന്റെ കാര്യത്തിന് മുമ്പുള്ളവനാണ്.

അതിനാൽ കണക്കാക്കുകഅവരുടെ ജനന-മരണ ക്രമം അവരുടെ പ്രായത്തിന് സമാനമാണ്. അബു ഹനീഫ എൺപതാം വർഷത്തിൽ ജനിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ യാകാൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം നൂറ്റി അമ്പതാം വർഷത്തിലായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ സെയ്ഫ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രായം എഴുപതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ സത്തയുമായിരുന്നു.

മാലിക് തൊണ്ണൂറ്റി അറുപത്തിയൊമ്പതാം വർഷത്തിലായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ ഫി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം നൂറ്റി എഴുപത്തിയൊമ്പതാം വർഷത്തിലായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ ഖത്തയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രായം എൺപത്തിയൊമ്പതാം വർഷമായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ ജൗഫ് ആയിരുന്നു.

അബു ഹനീഫ മരിച്ച നൂറ്റി അമ്പതാം വർഷത്തിൽ അൽ-ഷാഫി ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ സിൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം ഇരുനൂറ്റി നാലാം വർഷത്തിലായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ ബിർ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രായം അമ്പത്തിനാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ നാദ് ആയിരുന്നു.

അഹ്മദ് നൂറ്റി അറുപത്തിനാലാം വർഷത്തിലായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ സബ്ഖ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം ഇരുനൂറ്റി നാല്പത്തിയൊന്നാം വർഷത്തിലായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ അമർ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രായം എഴുപത്തിയേഴും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ ജാദ് ആയിരുന്നു.

അവരിലും നമ്മളിലും ദൈവം പ്രസാദിക്കട്ടെ. (കുറിപ്പ്) നാല് ഇമാമുകളിലും ഓരോരുത്തരും ശരിയാണ്, അവരിൽ ഒരാളെ പിന്തുടരേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. അവരിൽ ഒരാളെ പിന്തുടരുന്നയാൾ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അനുയായി തന്റെ ചിന്താധാരയുടെ ശേഷ്ഠതയിലോ തുല്യതയിലോ വിശ്വസിക്കണം, കൂടാതെ ഫത്വകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിലും വിധിന്യായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിലും മറ്റാരെയും പിന്തുടരുന്നത് അനുവദനീയമല്ല.

ഇബ്നു ഹജർ പറഞ്ഞു, "ദുർബലമായ ഒരു ചിന്താഗതി അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അനുവദനീയമല്ല, ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിൽ അഭിപ്രായങ്ങൾ സംയോജിപ്പിക്കുന്നത് നിഷിദ്ധമാണ്, ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു നായയുടെ പരിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള മാലിക്കിനെ പിന്തുടരുക അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ തലയുടെ ഒരു ഭാഗം തുടയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അൽ-ഷാഫിയെ പിന്തുടരുക. എന്നിരുന്നാലും, പൂർണ്ണവും അതിന്റെ എല്ലാ പരിഗണനകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു കാര്യത്തിൽ, യഥാർത്ഥ ആചാരത്തിന് ശേഷവും അത് അനുവദനീയമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു വ്യക്തി ചില ഇമാമുകളുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് തന്റെ ആചാരപരമായ പ്രാർത്ഥന ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കനുസൃതമായി അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അയാൾക്ക് ആ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരാം, അതിനാൽ അയാൾ അത് പരിഹരിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ല.

അല്ലാഹു ഇച്ഛിച്ചാൽ വിധികൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അധ്യായത്തിൽ പിന്തുടരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് വിശദീകരിക്കാം.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഈ വിശദീകരണവും") ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു സർവ്വനാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അത് നേരിട്ടുള്ള ലക്ഷ്യമാണ്. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ: നമ്മുടെ ഷെയ്ഖിനോട്, മുതലായവ) അദ്ദേഹം ജനിച്ചു, ദൈവം അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രസാദിക്കട്ടെ, 909-ന്റെ അവസാനത്തിൽ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ചെറുപ്പത്തിൽ മരിച്ചു, അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്തച്ഛൻ അദ്ദേഹത്തെ പരിപാലിച്ചു. തുടർന്ന്, മുത്തച്ഛൻ മരിച്ചപ്പോൾ, പിതാവിന്റെ രണ്ട് ശൈഖുമാർ, തികഞ്ഞവർ ജ്ഞാനവാദികളായ ശിഹാബ് അൽ-ദിൻ അബൂ അൽ-ഹമാഇലും ഷംസുദ്ദീൻ അൽ-ഷിന്നവിയും അദ്ദേഹത്തെ പരിചരിച്ചു. പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തെ ജമനാട്ടിൽ നിന്ന് സിദി അഹമ്മദ് അൽ-ബദാവിയുടെ ദേവാലയത്തിലേക്ക് മാറ്റി, അവിടെ അദ്ദേഹം ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനകാര്യങ്ങൾ പഠിച്ചു.

വാജിഹ് അൽ-ദിൻ അബ്ബാസ്-റഹ്മാൻ ഇബ്നു സിയാദ് അൽ-സുബൈദി, ദൈവം അവരെ രണ്ടുപേരെയും പ്രസാദിപ്പിക്കട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ രണ്ട് ശൈഖുമാരായ ശൈഖ് അൽ-ഇസ്ലാം അൽ-മുജാദിദ് സക്കരിയ അൽ-അൻസാരി, ഇമാം അൽ-അംജദ് അഹമ്മദ് അൽ-മുസ്ജിദ് അൽ-സുബൈദി, ദൈവം ഇരുവരെയും കരുണ കാണിക്കട്ടെ തുടങ്ങിയ മറ്റ് മുജ്തഹിദുകളോടൊപ്പം അദ്ദേഹം പഠിച്ചു.

അൽ-നവാവി, അൽ-റാഫി, പിന്നീട് അൽ-നവാവി, പിന്നീടുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ എന്നീ രണ്ട് ശൈഖുമാരുടെ വാദങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച്, പിൽക്കാല പണ്ഡിതന്മാരെയും അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെടുത്തി.

-

പിന്നെ പതിനാലു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അൽ-അസ്ഹർ പള്ളിയിലേക്ക് മാറ്റി, അവിടെ അദ്ദേഹം നിരവധി ശൈഖുമാരോടൊപ്പം പഠിച്ചു. ശൈഖ് അൽ-ഇസ്ലാം സക്കരിയ അൽ-അൻസാരി ഉൾപ്പെടെ. "ദൈവത്തോട് നിങ്ങൾക്ക് മതത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു" എന്ന് പറയാതെ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തെ കാണില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറയും, "ദൈവം അദ്ദേഹത്തിൽ സംതൃപ്തനാകട്ടെ, ദൈവത്തിന്റെ സഹായവും മാർഗനിർദ്ദേശവും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മനുഷ്യപ്രകൃതിക്ക് സഹിക്കാൻ കഴിയാത്തത്ര വിശപ്പ് അൽ-അസ്ഹർ പള്ളിയിൽ ഞാൻ അനുഭവിച്ചു. ഏകദേശം നാല് വർഷത്തോളം ഞാൻ മാംസം രുചിക്കാതെ അവിടെ ഇരുന്നു. ഞങ്ങൾ പഠിച്ചിരുന്ന ചില അധ്യാപകരിൽ നിന്ന് എനിക്ക് കൂടുതൽ കഠിനമായ പീഡനം നേരിടേണ്ടി വന്നു." അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ ചിലത് ഇതാ: "മഹത്വവും നേട്ടങ്ങളും കൈവരിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ജീവിതം കൊണ്ട് തൃപ്തിയില്ലെങ്കിൽ, വലിയ വിപത്തുകളും ഉൾക്കാഴ്ചയുടെ നഷ്ടവും പ്രതീക്ഷിച്ച് സമ്പത്ത് സമ്പാദിക്കാൻ തീടുക കൂടുക." തൊള്ളായിരത്തി എഴുപത്തിനാലാം വർഷം റജബ് പതിമൂന്നാം തീയതി, അറുപത്തിയഞ്ചാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ശേഷം മാന്യമായ മുൽതസാമിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടി മയ്യിത്ത് പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തി, അൽ-മുഅല്ലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ അടക്കം ചെയ്തു. ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മണ്ണിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും സ്വർഗത്തെ തന്റെ വാസസ്ഥലവും അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥലവുമാക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. അതിൽ, തന്റെ ശവപ്പെട്ടി വഹിക്കുന്ന ആളുകളെ കണ്ടപ്പോൾ അവരിൽ ഒരാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: മനുഷ്യവർഗം നടക്കുന്ന പർവതത്തെ നോക്കൂ, ശവക്കുഴിയെ നോക്കൂ, അതിൽ എത്രമാത്രം ബഹുമാനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, ഇസ്ലാമിന്റെ വാളിന്റെ ഉറയിൽ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നോക്കൂ, ഇസ്ലാമിന്റെ മുത്ത് അതിന്റെ പുറംതോടിൽ നോക്കൂ. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനം: എന്റെ ശൈഖും) ഇരട്ട രൂപത്തിൽ, "ഞങ്ങളുടെ ശൈഖ്" എന്ന വചനവുമായി സംയോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂട്ടിച്ചേർക്കലിനായി കന്യാസ്ത്രീയെ അതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കി.

"നമ്മുടെ ശൈഖുമാർ" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനം ഹംസ എന്നല്ല, യാ എന്ന ഒരു ഹംസ ഉപയോഗിച്ചാണ് വായിക്കുന്നത്, കാരണം ഏകവചനത്തിലെ യാ എന്ന പദം മൂന്നാമത്തെ വിപുലീകൃത സ്വരാക്ഷരമല്ല. ഇബ്നു മാലിക് ഇത് സൂചിപ്പിച്ചത്: "ഖലാഇദ്" എന്നതിന്റെ ഉദാഹരണത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ, വിപുലീകൃത സ്വരം ഏകവചനത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ഹംസയാണ്. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനം: "ഇസ്ലാമിന്റെ ശൈഖ്") "ഇസ്ലാമിന്റെ ജനങ്ങളുടെ ശൈഖ്" എന്നർത്ഥം, അതിനു മുമ്പുള്ള പൂരകത്തിന് പകരമാണിത്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനം: "പുതുക്കുന്നയാൾ") ഇസ്ലാമിനെ വിവരിക്കുന്ന നിഷ്ക്രിയ ക്രിയ രൂപത്തിൽ ഇത് വായിക്കാം, അതായത്: പുതുക്കിയ ഇസ്ലാം, അതായത് പ്രവാചകൻ ﷺ അത് കെടുത്തിയതിനുശേഷം പുതുക്കുകയും അതിനെ പ്രബലമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്ലാമിന്റെ ശൈഖിനെ വിവരിക്കുന്ന സജീവ ക്രിയ രൂപത്തിലും ഇത് വായിക്കാം, അതായത് ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കട്ടെ, മതത്തിന്റെ പുതുക്കുന്നവനാണ് അദ്ദേഹം. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനം: സക്കരിയ അൽ-അൻസാരി) അതിന് മുമ്പുള്ളതിന് പകരമാണ്. സർവ്വശക്തന്റെ വചനത്തിലെമ്പോഴും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തി കാരണം പേരിന് മുമ്പ് ഈ തലക്കെട്ട് സ്ഥാപിച്ചു. പറഞ്ഞു: * (മരിയയുടെ പുത്രനായ മസീഹ്, യേശു) * ഹിജ്റ 826-ൽ സിനിക്കയിൽ ജനിച്ച അവിടെ വളർന്നു. ഖുർആൻ, അൽ-ഉറദ, അൽ-മുഖ്തസർ അൽ-തബ്രിസി

എന്നിവ അദ്ദേഹം മനഃപാഠമാക്കി. തുടർന്ന് ഹിജ്റ 841-ൽ അദ്ദേഹം കൈറോയിലേക്ക് താമസം മാറി, അൽ-അസ്ഹർ പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു നിരവധി ഷെയ്ക്കുകളിൽ നിന്ന് പഠിച്ചു.

പണ്ഡിതന്മാരോടും ദരിദ്രരോടും അദ്ദേഹം ദയയും സമർപ്പണവും ഉള്ളവനായിരുന്നു, രാജകുമാരന്മാരേക്കാൾ അവരുടെ ഒത്തുചേരലുകൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. രാത്രി പ്രാർത്ഥനകളിൽ അദ്ദേഹം സമർപ്പിതനായിരുന്നു, ക്ഷമാശീലനായിരുന്നു, വെറുതെ സംസാരിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ഉത്തരം ലഭിച്ചു, ദൈവം അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രസാദിക്കട്ടെ.

ഒരു അന്ധൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് "എന്റെ കാഴ്ച പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക" എന്ന് പറഞ്ഞതായി പോലും പറയപ്പെടുന്നു.

അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു, അടുത്ത ദിവസം ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ച പുനഃസ്ഥാപിച്ചു.

അദ്ദേഹം തന്റെ പുരോഗതിയിൽ മുന്നേറി, ഏകദേശം 100 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അത്യുന്നതനായ തന്റെ നാമനോടൊപ്പം ചേരുന്നതുവരെ.

ദൈവം അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രസാദിക്കട്ടെ, നീതിമാന്മാരുടെ കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന് നൽകട്ടെ, (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ആശ്രയിക്കുക" എന്നത് "ഞാൻ അത് തിരഞ്ഞെടുത്തു" എന്നതിലെ "sa" യുടെ ഒരു ഉദാഹരണമാണ്, അതായത് ഈ ആളുകൾ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഞാൻ അത് തിരഞ്ഞെടുത്തത്, അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചതിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് മുതലായവ.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അൻ-നവാവി") ഡമാസ്കസിലെ ഒരു ഗ്രാമമായ നവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പരാമർശമാണ്. അദ്ദേഹം അവിടെ ജനിച്ചു, ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കട്ടെ, ഹിജ്റ 630-ൽ, ഹിജ്റ 676-ൽ, ഏകദേശം നാൽപ്പത്തിയാറാം വയസ്സിൽ അവിടെ മരിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രായവും രചനകളും അദ്ദേഹം കണക്കാക്കി, ഓരോ ദിവസവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനദിവസം മുതൽ ഒരു ലഘുലേഖ ഉണ്ടായിരുന്നു. എത്ര വലിയ പുണ്യമാണ് അവ!

അവരിൽ ചിലർ, അദ്ദേഹത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കട്ടെ, പറഞ്ഞു: "ഓ നവാ, നീ നല്ലത് കണ്ടെത്തി, ദുഃഖത്തിന്റെ വേദനകളിൽ നിന്ന് നിന്നെ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പണ്ഡിതൻ നിനിലൂടെ വളർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു, അവൻ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവനാണ്."

ദൈവം അവരിൽ പ്രസാദിക്കട്ടെ, നമ്മുടെ കർത്താവായ "പരമാധികാരി"യിൽ നിന്ന് "ആശിക്കുന്നു". കരുണാമയനായ ദൈവമേ, ബുദ്ധിമാനായ മനുഷ്യർക്ക് ഇതിൽ നിന്ന് പ്രയോജനം ലഭിക്കുമെന്നും, എന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് അതിൽ നിന്ന് ആശ്വാസം ലഭിക്കുമെന്നും, കാരണം അത് "നാളെ" അതായത് അന്ത്യദിനം "അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദാത്തമായ മുഖത്തേക്ക്, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും നോക്കിക്കൊണ്ട്". ആമേൻ.

ഇമാം അൽ-സുബ്കി (ദൈവം അദ്ദേഹത്തിൽ സംതൃപ്തനാകട്ടെ) തന്റെ ജീവിതകാലത്ത് ഇമാമിനെ സന്ദർശിക്കാൻ തിരുമേനിയോടൊപ്പം പോയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയതായി അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. അദ്ദേഹം കരയാൻ തുടങ്ങി, ഇരിപ്പിടത്തിൽ കവിൾ തടവി, പറഞ്ഞു: "ഹദീസിന്റെ ഭവനത്തിൽ, അതിലോലമായ ഒരു അർത്ഥമുണ്ട്, ആ വിശാലതയ്ക്ക് ഞാൻ കൊതിക്കുകയും അഭയം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു, അങ്ങനെ എന്റെ മുഖത്തിന്റെ കടലിലേക്ക്, അൽ-നവവിയുടെ കാൽപ്പാടുകൾ സ്പർശിച്ച ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് എനിക്ക് എത്താൻ കഴിയും." (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അൽ-റാഫി") പ്രവാചകന്റെ (സ) സഹചാരിയായ റാഫി ഇബ്നു ഖാദിജിനെ പരാമർശിക്കുന്നതാണ്, അൽ-റാഫിയുടെ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുമ്പു അബു അൽ-ഖാസിം ആയിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് അബ്ദുൽ-കരീം എന്നായിരുന്നു. ആ വർഷത്തിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. 623 അല്ലെങ്കിൽ 624-ൽ അറുപത്തിമൂന്നാം വയസ്സിൽ.

എഴുതുന്ന സമയത്ത് തന്റെ വിളക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരു മുന്തിരിവള്ളി തന്റെ വിളക്ക് കത്തിച്ചു എന്നതുൾപ്പെടെ അദ്ദേഹത്തിന് അത്ഭുതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: “പിന്നീടുള്ള പണ്ഡിതന്മാരും”) അർത്ഥമാക്കുന്നത്, ശൈഖ് അൽ-ഇസ്ലാം, ഇബ്നു ഹജർ, ഇബ്നു സിയാദ്, തുടങ്ങിയ പിൽക്കാല പണ്ഡിതന്മാർ സ്ഥാപിച്ച കാര്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ്.

കൂടാതെ, രചയിതാവ് (ദൈവം അദ്ദേഹത്തോട് കരുണ കാണിക്കട്ടെ) നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള അധ്യായത്തിൽ വിധികൾക്കും ഫത്വകൾക്കും വേണ്ടി ചിന്താധാരയിൽ ആശ്രയിച്ചിരുന്നത് രണ്ട് ഷെയ്ഖുകളും സമ്മതിച്ചതാണെന്ന് പരാമർശിക്കുമെന്ന് അറിയുക. അപ്പോൾ എന്താണ് അൽ-റാഫിഹായെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഭൂരിപക്ഷം പേർക്കും ഇഷ്ടമുള്ളത് ഏറ്റവും അറിവുള്ളവരും ഭക്തരുമാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്.

പരേതനായ ഷെയ്ഖ് അഹമ്മദ് അൽ-ദമിയാത്തിയുടെ ഫത്വകളിൽ ഞാൻ കണ്ടു: അദ്ദേഹം ഏതൊക്കെ പുസ്തകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഫത്വ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്, ഏതൊക്കെയാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്, ഇബ്നു ഹജർ, അൽ-റംലിയീൻ, ഷെയ്ഖ് അൽ-ഇസ്ലാം, അൽ-ഖാതിബ്, ഇബ്നു ഖാസിം, അൽ-മുഹല്ല, അൽ-സിയാദി, അൽ-ഷിബർ അംലാസിക, ഇബ്നു സിയാദ് അൽ-യെമെനി, അൽ-ഖലൂബി, ഷെയ്ഖ് ഖാദർ തുടങ്ങിയവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ വിശ്വസനീയമാണോ അല്ലയോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ, അവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ വിശ്വസനീയമാണോ അല്ലയോ? മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഓരോന്നിന്റെയും അഭിപ്രായം വ്യത്യാസപ്പെട്ടാലും ഇല്ലെങ്കിലും അംഗീകരിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടോ? ഇബ്നു ഹജറിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടാലും ഏതാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്? ദുർബലമായ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞ് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഫത്വ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് അനുവദനീയമാണോ, അതോ ഏറ്റവും ശരിയായ അഭിപ്രായത്തിന് വിരുദ്ധമായത് അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അനുവദനീയമാണോ... ഫത്വ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വിയോജിപ്പിച്ചുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ആദ്യത്തെ രണ്ടെണ്ണം: തുഹ്ഫയും നിഹായയും. അവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിൽ, ഇഷ്ടപ്പെട്ട അഭിപ്രായം നൽകാൻ യോഗ്യതയില്ലെങ്കിൽ മുഹ്തി അവയ്ക്കിടയിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അദ്ദേഹം യോഗ്യതയുള്ളവനാണെങ്കിൽ, കൂടുതൽ ശരിയായ അഭിപ്രായത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ദേഹം ഒരു ഫത്വ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.

തുടർന്ന്, ശൈഖ് അൽ-ഇസ്ലാം അൽ-ബഹ്ജയെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ ചെറിയ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പിന്തുടരുന്നു, തുടർന്ന് അൽ-മിൻഹാജിനെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം, പക്ഷേ അതിൽ ദുർബലമായ വിഷയങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഇബ്നു ഹജറിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ പരസ്പരം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആദ്യത്തേത് പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്: തുഹ്ഫ, തുടർന്ന് ഫത്വ അൽ-ജവാദ്, തുടർന്ന് അൽ-ഇംദാദ്, തുടർന്ന് അൽ-ഫതാവ, അൽ-ഇബാബിന്റെ വ്യാഖ്യാനം, ഇവ രണ്ടും ഒരുപോലെ സാധുവാണ്, പക്ഷേ ബഹാദലിനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാഖ്യാനമാണ് അഭികാമ്യം.

പിൽക്കാല പണ്ഡിതന്മാരുടെ മാർജിനൽ കുറിപ്പുകൾ പലപ്പോഴും അൽ-റംലിയുമായി യോജിക്കുന്നവയാണ്, അതിനാൽ അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഫത്വകൾ സാധുവാണ്. അവ തുഹ്ഫയിൽ നിന്നും നിഹായയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിൽ, അവ ആശ്രയിക്കേണ്ടതില്ല.

ഏറ്റവും വിശ്വസനീയമായ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അൽ-സിയാദി, പിന്നെ ഇബ്നു ഖാസിം, പിന്നെ ഉമൈറ, ബാക്കിയുള്ളവർ എന്നിവരാണ്. എന്നിരുന്നാലും, മദ്ഹബിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളിൽ നിന്ന് അവ വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിൽ, അവ സ്വീകരിക്കരുത്, ഉദാഹരണത്തിന് അവരിൽ ചിലരുടെ പ്രസ്താവന: “അറഹത്തിന്റെ നാട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു പാറ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് മാറ്റുകയാണെങ്കിൽ, അതിന് മുകളിൽ നിൽക്കുന്നത് സാധുവാണ്.”

ഇത് അങ്ങനെയല്ല.

ദുർബലമായ അഭിപ്രായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം,

അവ വളരെ ദുർബലമല്ലാത്തതിടത്തോളം, അവ സ്വയം പ്രവർത്തിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ട്, പക്ഷേ മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയല്ല. ഫത്വകൾ പുറപ്പെടുവിക്കാനോ അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭരിക്കാനോ അനുവാദമില്ല. ദുർബലമായ അഭിപ്രായത്തിൽ ഏറ്റവും ശരിയായതും ഏറ്റവും വിശ്വസനീയവും ഏറ്റവും ഉചിതവും ഏറ്റവും ഉചിതവുമായവയുമായുള്ള വിയോജിപ്പ് ഉൾപ്പെടുന്നു.

ശരിയോടുള്ള വിയോജിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഭൂരിപക്ഷം അസാധുവാണ്, അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും, ഭക്തരും അറിവുള്ളവരുമായ ആളുകളിൽ നിന്ന് പഠിച്ച് അറിവ് നേടുന്നതുവരെ ഒരു മുഹ്തിക്ക് ഫത്വ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അനുവാദമില്ല.

പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നവയിൽ നിന്ന് പഠിക്കാതെ പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്ന് അറിവ് നേടുന്നത് അനുവദനീയമല്ല, കാരണം പ്രവാചകൻ (സ) യുടെ പ്രസ്താവന: "പഠനത്തിലൂടെ മാത്രമേ അറിവ് നേടു." "

എന്നിരുന്നാലും, സൂക്ഷ്മമായ ധാരണയും ശരിയായ വിവേചനാധികാരവും അത്യാവശ്യമാണ്, അതിനാൽ ഫത്വ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ പഠനത്തിൽ പരമാവധി ശ്രദ്ധ ചെലുത്തണം.

ഉദ്ധരണി അവസാനിപ്പിക്കുക.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അംഗീകരിക്കുക") മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഖഫിൽ ഒരു കസ്ര അല്ലെങ്കിൽ ഫത്ത ഉപയോഗിച്ച്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അവന്റെ മാന്യമായ മുഖം നോക്കുന്നതിലൂടെ") "അംഗീകരിക്കുക" എന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സ്രഷ്ടാവിനെ കാണുന്നത്, അവൻ മഹത്വം ഉണ്ടാകട്ടെ, ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തും യുക്തിസഹമായി അനുവദനീയമാണെന്ന് അറിയുക, കാരണം അവൻ, അവൻ മഹത്വം ഉണ്ടാകട്ടെ, നിലനിൽക്കുന്നു, നിലവിലുള്ളതെല്ലാം കാണാൻ കഴിയും.

സ്രഷ്ടാവിന്, അവൻ മഹത്വം, കാണാൻ കഴിയും, നമ്മുടെ യജമാനനായ മോശയ്ക്ക് അത് ചോദിക്കാൻ കഴിയും: *(എനിക്ക് കാണിച്ചുതരു, ഞാൻ നിങ്ങളെ നോക്കട്ടെ)*, അത് അസാധ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ, നമ്മുടെ യജമാനനായ മോശ, അത് ചോദിക്കുമായിരുന്നില്ല, കാരണം പ്രവാചകന്മാരിൽ ആർക്കും, സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ, അവരുടെ ഏതെങ്കിലും വിധികളെക്കുറിച്ച് അജ്ഞരായിരിക്കാൻ അനുവാദമില്ല. ....

-

ദൈവികത, പ്രത്യേകിച്ച് ആവശ്യമുള്ളത്, അനുവദനീയമായത്, അസാധ്യമായത്, പക്ഷേ നമ്മുടെ പ്രവാചകന് ഒഴികെ ഈ ലോകത്ത് അത് സംഭവിച്ചില്ല, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ. ഖുർആൻ, സുന്നത്ത്, സമവായം എന്നിവ പ്രകാരം പരലോകത്ത് ഇസ്ലാമിക നിയമമനുസരിച്ച് അത് നിർബന്ധമാണ്. ഖുർആനിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രസ്താവന ഉൾപ്പെടെ നിരവധി വാക്യങ്ങളുണ്ട്: "ചില മുഖങ്ങൾ, അന്ന്, അവരുടെ നാമനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് പ്രകാശിക്കും." അർത്ഥം, "ചില മുഖങ്ങൾ, അന്ന്, അവരുടെ നാമനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് മനോഹരവും തിളക്കമുള്ളതുമായിരിക്കും." ഈ പ്രീപോസിഷണൽ പദപ്രയോഗം തുടർന്നുള്ള കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, കൂടാതെ ഇത് "മുഖങ്ങൾ" എന്നതിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രവചനമാണ്. "റേഡിയന്റ്" ഒരു നാമവിശേഷണമാകാനും "റേഡിയന്റ്" ഒരു പ്രവചനമാകാനും സാധ്യതയുണ്ട്.

"മുഖങ്ങളെ നോക്കുക" എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, ഒരു ആലങ്കാരിക പദപ്രയോഗത്തിലൂടെ അവയിലെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കുക എന്നതാണ്, അവിടെ സ്ഥാനം പരാമർശിക്കുകയും അവസ്ഥയെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

"കട്ടിലുകളിൽ, അവർ നിരീക്ഷിക്കും" എന്ന സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം: "നന്മ ചെയ്തവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ലത് [[പ്രതിഫലം], അതിലും കൂടുതൽ."

ഏറ്റവും നല്ല [[പ്രതിഫലം] സ്വർഗമാണ്, കൂടുതൽ [[പ്രതിഫലം] അവന്റെ ഉദാത്തമായ മുഖത്തേക്ക് നോക്കുക എന്നതാണ്, മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞതുപോലെ.

സുന്നത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, "ഒരു പൂർണ്ണചന്ദ്ര രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ ചന്ദ്രനെ കാണുന്നതുപോലെ നിങ്ങളുടെ നാമനെ നിങ്ങൾ കാണും" എന്ന ഹദീസ് ഉൾപ്പെടെ നിരവധി ഹദീസുകളുണ്ട്. ഏകാഭിപ്രായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ദർശനം പരലോകത്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് സ്വഹാബികൾ (അല്ലാഹു അവരിൽ സംതൃപ്തരാകട്ടെ) ഏകകണ്ഠമായി സമ്മതിച്ചു എന്നതാണ്. അൽ-കുബ്രയെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഷെയ്ഖ് അൽ-സനുസി പറഞ്ഞു: ""(മുഖങ്ങൾ)* എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, വിശ്വാസികൾ പുനരുത്ഥാന ദിനത്തിൽ അവരുടെ നാമനെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനമാണെന്ന് സൂന്നികളും ജമാഅത്തും ഏകകണ്ഠമായി സമ്മതിച്ചു."

ദർശനം പരലോകത്ത് സംഭവിക്കുമെന്നും, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വാക്യങ്ങളും ഹദീസുകളും വ്യാഖ്യാനമില്ലാതെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ എടുക്കണമെന്നും സ്വഹാബികൾ ഏകകണ്ഠമായി സമ്മതിച്ചു. ഇതെല്ലാം നവീനതയുടെ ആളുകളുടെ ആവിർഭാവത്തിന് മുമ്പാണ് സംഭവിച്ചത്.

സ്വഹാബികളും ആദ്യകാല മുസ്ലീങ്ങളും സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവന്റെ മാനുഷമായ മുഖം നോക്കാൻ അവനോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പ്രവാചകൻ (സ) യുടെ ചില പ്രാർത്ഥനകളിൽ പോലും ഇത് പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇമാം മാലിക് (അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രസാദിക്കട്ടെ) പറഞ്ഞു: ശത്രുക്കളെ കാണാൻ കഴിയാത്തവിധം അവൻ മറച്ചപ്പോൾ, തന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് അവനെ കാണാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ അവൻ തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് നാളിൽ വിശ്വാസികൾ അവരുടെ നാമനെ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ, അവിശ്വാസികളെ മുടുപടം ധരിച്ചതായി അവൻ ആരോപിക്കുമായിരുന്നില്ല.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: *(തീർച്ചയായും ഇല്ല! അന്ന് അവർ അവരുടെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്ന് മറയ്ക്കപ്പെടും.)*

ഇമാം ശാഫിഇ (റ) പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹു ഒരു ജനതയെ കോപത്താൽ മൂടുമ്പോൾ, അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു ജനത അവനെ സന്തോഷത്തോടെ കാണുമെന്നാണ്."

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹുവാണ് സത്യം, മുഹമ്മദ് ഇബ്നു ഇദ്രീസ് (സ്വയം എന്നർത്ഥം) തന്റെ രക്ഷിതാവിനെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ കാണുമെന്ന് ഉറപ്പില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ ഈ ലോകത്ത് അവനെ ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല."

തെളിവുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നവരുടെ വചനമാണിത് - അല്ലാഹു അവയിലൂടെ നമുക്ക് പ്രയോജനം ചെയ്യട്ടെ - അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അവന്റെ സ്വന്തം നന്മയ്ക്കായി ആരാധനയ്ക്ക് അർഹനാണ്.

കൂടാതെ, സ്രഷ്ടാവിനെ കാണുക, അവന് മഹത്വം, അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയാണ്, അതിന് പരസ്പരം അഭിമുഖീകരിക്കുകയോ, ദിശയോ, ദൃശ്യവസ്തുവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കിരണങ്ങളോ ആവശ്യമില്ല. ഈ ലോകത്ത് നമ്മൾ പരസ്പരം സാധാരണ രീതിയിൽ കണ്ടാലും ഇത് സത്യമാണ്. ഇത് വിചിത്രമാണ്, കാരണം അല്ലാഹു, അവന് മഹത്വം, യുക്തികൊണ്ടും, അതീന്ദ്രിയൻ, അതുപോലെ കാഴ്ചകൊണ്ടും മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു, കാരണം രണ്ടും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. അല്ലാഹുവാ അൽ-ലഖാനി ഇതെല്ലാം ജവാഹറത്ത് അൽ-തൗഹീദിൽ പരാമർശിച്ചു, അത്യുന്നതനായ അവന് അനുവദനീയമായത് എന്താണെന്ന് പരാമർശിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "അവൻ കണ്ണുകളാൽ നോക്കുന്നു, പക്ഷേ വിശ്വാസികൾക്ക് എങ്ങനെയോ പരിധിയോ ഇല്ലാതെ, കാരണം ഇത് അനുവദനീയമായതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവന് ഒരു ലോകം സ്ഥാപിതമാണ്." അമാലിസിന്റെ ആരംഭത്തിന്റെ രചയിതാവ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "വിശ്വാസികൾ അവനെ എങ്ങനെയോ, ധാരണയോ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള മാതൃകയോ ഇല്ലാതെ കാണുന്നു, അതിനാൽ അവർ അവനെ കാണുമ്പോൾ ആനന്ദം മറക്കുന്നു. മുഅ്തസിലികൾക്ക് എന്തൊരു നഷ്ടം!" (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും") കാണലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ട് ക്രിയാവിശേഷണങ്ങളാണ്.

അവനെ കാണുന്ന സ്ഥലം തർക്കമില്ലാത്ത സ്വർഗമാണെന്നും അത് ആളുകളുടെ പദവികൾക്കനുസരിച്ച് വ്യത്യാസപ്പെടുന്നുവെന്നും അറിയുക. അവരിൽ ചിലർ വെള്ളിയാഴ്ച, ഈട് പോലുള്ള അവസരങ്ങളിൽ അവനെ കാണുന്നു, ചിലർ എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവനെ കാണുന്നു, അവർ ഉന്നതരാണ്. അവരിൽ ചിലർ അവനെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു, അബു യാസിദ് അൽ-ബിസ്തമി പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ ദാസന്മാരിൽ ഉന്നതരായ ദാസന്മാരുണ്ട്. സ്വർഗത്തിൽ അവനെ കാണുന്നത് അവൻ ഒരു മണിക്കൂർ തടഞ്ഞാൽ, നരകത്തിലെ ആളുകൾ നരകത്തിൽ നിന്നും അതിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും സഹായം തേടുന്നതുപോലെ അവർ സ്വർഗത്തിൽ നിന്നും അതിന്റെ ആനന്ദങ്ങളിൽ നിന്നും സഹായം തേടും."

അതിനാൽ, ഞങ്ങൾക്കും, ഞങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കും, ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കും, എല്ലാ മുസ്ലീങ്ങൾക്കും അവന്റെ മുഖം കാണാനുള്ള ആനന്ദം നൽകണമേ എന്ന് ഞങ്ങൾ അവനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. പ്രവാചകന്റെ ആദരവ് കൊണ്ട് ഉദാരമതി, ഏറ്റവും നല്ല പ്രാർത്ഥനകളും പൂർണ്ണമായ സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനം: ആമേൻ) എന്നത് "അല്ലാഹുവേ, ഉത്തരം നൽകുക" എന്നർത്ഥമുള്ള ഒരു ക്രിയയാണ്. ഇത് വിപുലീകരിക്കാനോ ചുരുക്കാനോ ഇരട്ടിപ്പിക്കാനോ കഴിയും, എന്നിരുന്നാലും ഇരട്ടി രൂപത്തിന് "ഉദ്ദേശ്യം" എന്നർത്ഥം വരാം.

അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും നന്നായി അറിയാം.

ഇസ്ലാമിക നിയമമനുസരിച്ച് പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചുള്ള അധ്യായം: പ്രത്യേക വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും, തകബിറിൽ (അല്ലാഹു അക്ബർ എന്ന് പറയുന്നത്) ആരംഭിച്ച് തസ്ലീമിൽ ("തസ്ലീം" എന്ന് പറയുന്നത്) അവസാനിക്കുന്നു. ഭാഷാപരമായി പ്രാർത്ഥന ഉൾപ്പെടുന്നതിനാലാണ് ഇത് ഇങ്ങനെ വിളിക്കുന്നത്, അത് പ്രാർത്ഥനയാണ്.

വ്യക്തിഗത കടമകൾ അഞ്ച്, എല്ലാ ദിവസവും രാത്രിയും, മതത്തിന്റെ അവശ്യ ഭാഗങ്ങളാണെന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു.

-പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചുള്ള അധ്യായം

വാതിലിന്റെ ഭാഷാപരമായ അർത്ഥം: ഒരാൾക്ക് പുറത്തേക്ക് എത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു തിരശ്ശീല.

സാങ്കേതികമായി, നിർദ്ദിഷ്ട അർത്ഥങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട വാക്യത്തിന്റെ പേരാണ് ഇത്, പലപ്പോഴും അധ്യായങ്ങൾ, ശാഖകൾ, വിഷയങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

അധ്യായത്തിന്റെ ഭാഷാപരമായ അർത്ഥം: രണ്ട് കാര്യങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ഒരു തടസ്സം.

സാങ്കേതികമായി പറഞ്ഞാൽ, ഇത് പ്രത്യേക പദങ്ങൾക്കുള്ള പേരാണ്, പലപ്പോഴും ശാഖകളെയും വിഷയങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ശാഖയുടെ ഭാഷാപരമായ അർത്ഥം: മറ്റെന്തെങ്കിലും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നാണ്, അതിന്റെ പ്രതിരൂപം മൂലമാണ്.

സാങ്കേതികമായി: പലപ്പോഴും വിഷയങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രത്യേക പദങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു പേര്.

"മസ്നാല" (അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ: ചോദ്യം).

"സാങ്കേതികമായി: അറിവിൽ പ്രകടമാക്കുന്ന ഒരു ആവശ്യമായ വിവരങ്ങൾ.

ഫലം:

അവർ "പുസ്തകം" എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു, ഭാഷാപരമായി "കൂട്ടുക" എന്നും "ശേഖരിക്കുക" എന്നും അർത്ഥമാക്കുന്നു.

സാങ്കേതികമായി: പലപ്പോഴും അധ്യായങ്ങൾ, വിഭാഗങ്ങൾ, ശാഖകൾ, ലക്കങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക വാക്യത്തിനുള്ള പേര്.

"അധ്യായം," "അധ്യായം," "ശാഖ," "പ്രശ്നം" എന്നീ പദങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരേ അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്.

ഭാഷാപരമായി "ഉണർവ്" എന്നർത്ഥമുള്ള "തൻബിഹ്" എന്ന പദവും അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

സാങ്കേതികമായി: മുമ്പത്തെ ചർച്ചയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്ന, തുടർന്നുള്ള ഗവേഷണത്തിനുള്ള ഒരു തലക്കെട്ട്, അത് പൊതുവായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

"ഖതമ," ഭാഷാപരമായി "എന്തിന്റെയെങ്കിലും അവസാനം" എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

സാങ്കേതികമായി: ഒരു പുസ്തകത്തിന്റേയോ അധ്യായത്തിന്റേയോ അവസാനം ഉപയോഗിക്കുന്ന നിർദ്ദിഷ്ട പദങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു പേര്.

"ടെംപ്ലേറ്റ്: ഒരു പുസ്തകമോ അധ്യായമോ പൂർത്തിയാക്കുന്നത് എന്താണ്, അതിന് "ഖതീമ" എന്നതിന് സമാനമായ അർത്ഥമുണ്ട്. സർവ്വശക്തനായ ദൈവം നിങ്ങളോട് കരുണ കാണിക്കട്ടെ, ദൂതന്റേ ദൗത്യത്തിന്റേ ഉദ്ദേശ്യം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും സൃഷ്ടിയുടെ അവസ്ഥകളെ നിയന്ത്രിക്കുക എന്നതായിരുന്നുവെന്ന്. അവരുടെ വൈജ്ഞാനിക, വിശപ്പ്, കോപം എന്നിവ നിറഞ്ഞ കഴിവുകളുടെ പൂർണ്ണതയിലൂടെ മാത്രമേ അവരുടെ അവസ്ഥകളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയൂ.

ആരാധനയുടെ നാലിലൊന്ന് അവരുടെ വൈജ്ഞാനിക കഴിവുകളുടെ പൂർണ്ണതയ്ക്കും, ഇടപാടുകളുടെ നാലിലൊന്ന് അവരുടെ സ്വതസിദ്ധമായ വിശപ്പ്, ലൈംഗിക ബന്ധത്തിന്റേ നാലിലൊന്ന് അവരുടെ ജനനേന്ദ്രിയ വിശപ്പ്, നാലിലൊന്ന് കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കും അവർ നൽകി. നരകാഗ്നിയിൽ നിന്ന് മോചനം ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ അവർ മോചനത്തോടെ അവസാനിപ്പിച്ചു.

സ്രഷ്ടാവുമായുള്ള ബന്ധത്തിലെ ബഹുമാനം കണക്കിലെടുത്ത് ആരാധനയുടെ നാലിലൊന്ന് അവർ നൽകി, തുടർന്ന് അടയാളങ്ങൾ കൂടുതൽ തവണ സംഭവിക്കുന്നു.

"ഇസ്ലാം അഞ്ചിൽ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു..." എന്ന ഹദീസിന്റേ ക്രമപ്രകാരമാണ് അവർ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചത്.

അദ്ദേഹം തന്റെ പുസ്തകം പ്രാർത്ഥനയോടെ ആരംഭിച്ചു - മുമ്പും ശേഷവും വന്നവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, അവരുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ, ശുദ്ധീകരണ പുസ്തകവും അതിന്റേ അനുബന്ധ മാർഗങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചവർ - ശരീഅത്തിന്റേ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വിധിയും വിശ്വാസത്തിന്റേ രണ്ട് സാക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് ശേഷം ശാരീരിക ആരാധനകളിൽ ഏറ്റവും മികച്ചതുമായതിനാൽ, അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്ക കാരണം. (അദ്ദേഹത്തിന്റേ പ്രസ്താവന: "ശരീഅത് ജ്ഞാനത്തിൽ, അത് പ്രസ്താവനകളും പ്രവൃത്തികളുമാണ്, മുതലായവ") പാരായണത്തിന്റേയും നന്ദിയുടെയും സുജ്വദുകൾ പ്രാർത്ഥനയുടെ തരങ്ങളെല്ലെങ്കിലും ഇത് ഒഴിവാക്കുന്നില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഈ നിർവചനം വെല്ലുവിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഊമകളുടെയോ രോഗികളുടെയോ മരക്ഷണത്തിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്നവരുടെയോ പ്രാർത്ഥനയും ഇത് ഒഴിവാക്കുന്നില്ല, കാരണം അവ പിന്നീടുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തികളില്ലാത്ത പ്രസ്താവനകളാണ്, ആദ്യത്തേതിൽ പ്രസ്താവനകളില്ലാത്ത പ്രവൃത്തികളാണ്.

ആദ്യത്തെ പ്രതികരണം, നിർദ്ദിഷ്ട പ്രവൃത്തികൾ എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് കുമ്പിടുന്നതും നിവർന്നു നിൽക്കുന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു, അതിനാൽ അവ ഒരു പ്രത്യേക നിയന്ത്രണത്താൽ ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ പ്രതികരണം, "പ്രസ്താവനകളും പ്രവൃത്തികളും" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റേ പ്രസ്താവന കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് നിയമപരമായവയും ഉൾപ്പെടുന്നു എന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാളുടെ പ്രാർത്ഥന അപൂർവമാണെന്നും അതിനാൽ അത് നിരസിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും പറയാം.

(അദ്ദേഹത്തിന്റേ പ്രസ്താവന: "അതിന് പേരിട്ടു") എന്നാൽ പ്രസ്താവനകളും പ്രവൃത്തികളും എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. "അതുകൊണ്ട്" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റേ പ്രസ്താവന പ്രാർത്ഥനയുടെ പദപ്രയോഗം എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റേ പ്രസ്താവന: "അഞ്ച്") രണ്ട് സ്വഹീഹുകളിലെ ഹദീസിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് ഇത്: "അല്ലാഹു എന്റെ സമുദായത്തിന് ഇസ്രാഅ് രാത്രിയിൽ (സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര) അവത് പ്രാർത്ഥനകൾ നിർബന്ധമാക്കി, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് നിർത്തിയിട്ടില്ല.

അവ നിഷേധിക്കുന്നവൻ ഒരു അവിശ്വാസിയാണ്. ഈ അഞ്ച് പ്രാർത്ഥനകളും നമ്മുടെ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി (സ) ഒഴികെ മറ്റാർക്കും വേണ്ടി സംയോജിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ച് പത്ത് വർഷവും മുമ്പ് മാസവും കഴിഞ്ഞ്, റജബ് ഇരുപത്തിയേഴാം രാത്രിയിൽ ഇസ്രാഅ് രാത്രിയിൽ (സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര) അവ നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടു. അവയുടെ രീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ലായ്മ കാരണം ആ രാത്രിയുടെ രാവിലെ അവ നിർബന്ധമായിരുന്നില്ല.

(നിർബന്ധ പ്രാർത്ഥനകൾ) അതായത്, അഞ്ച് ദൈനംദിന പ്രാർത്ഥനകൾ (നിർബന്ധമാണ്) (നിയമപരമായി ശേഷിയുള്ള മുസ്ലീമിന്) അതായത്, പുരുഷനോ അല്ലാതെയോ, (ശുദ്ധനായ) ആരോഗ്യമുള്ള ഒരു മുതിർന്നയാൾക്ക് മാത്രം. ഒരു അവിശ്വാസി, ഒരു കുട്ടി, ഒരു ഭ്രാന്തൻ, അബോധാവസ്ഥയിലുള്ള ഒരാൾ, അല്ലെങ്കിൽ ലംഘനം

നടത്താത്ത മദ്യപിച്ച ഒരാൾ എന്നിവർക്ക് അവ നിർബന്ധമല്ല, കാരണം അവർ അവ ചെയ്യാൻ ബാധ്യസ്ഥരല്ല. അവ നിർബന്ധമല്ല. ആർത്തവമുള്ള സ്ത്രീ അല്ലെങ്കിൽ പ്രസവാനന്തര രക്തസ്രാവം അനുഭവിക്കുന്ന സ്ത്രീ, കാരണം അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ സാധുവല്ല, അവ നികത്താൻ കഴിയില്ല.

മറിച്ച്, വിശ്വാസത്യാഗിയായ ഒരാൾ, ലഹരി മൂലം അതിക്രമം ചെയ്യുന്നയാൾ, അല്ലെങ്കിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ഒരാൾ, അതായത് ഒരു (മുസ്ലിം) എന്നിവർക്ക് അവ നിർബന്ധമാണ്.

അവ നിർബന്ധമാക്കാൻ ഞാൻ അവനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു, അങ്ങനെ അവ എല്ലാ ദിവസവും രാത്രിയും അഞ്ച് പ്രാർത്ഥനകളാക്കാം. മുആദിനെ യെമനിലേക്ക് അയച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം (സ) അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹു എല്ലാ ദിവസവും രാത്രിയും അഞ്ച് പ്രാർത്ഥനകൾ അവരുടെ മേൽ നിർബന്ധമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അവരെ അറിയിക്കുക." നിർബന്ധിത പ്രാർത്ഥനകളുടെ പതിനേഴു റക്അത്തുകൾക്ക് പിന്നിലെ ജ്ഞാനം, പകലും രാത്രിയും ഉണരുന്ന സമയം സാധാരണയായി പതിനേഴു മണിക്കൂറാണ്: പകൽ പന്ത്രണ്ട്, സൂര്യാസ്തമയത്തിന് ഏകദേശം മൂന്ന് മണിക്കൂർ, പ്രഭാതത്തിന് രണ്ട് മണിക്കൂർ മുമ്പ്. ഓരോ മണിക്കൂറിലും ഒരു റക്അത്ത് നിസ്കരിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു, അതിൽ സംഭവിക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും പോരായ്മകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "നമ്മുടെ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബിക്ക് പുറമെ മറ്റാർക്കും ഈ അഞ്ചെണ്ണം സംയോജിപ്പിച്ചിട്ടില്ല") എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അവർ പ്രവാചകന്മാർക്കിടയിൽ ചിതറിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു എന്നാണ്.

പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന ആദാമിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാണ്, ഉച്ചയ്ക്ക് ശേഷമുള്ള പ്രാർത്ഥന ദാവീദിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാണ്, ഉച്ചകഴിഞ്ഞുള്ള പ്രാർത്ഥന സോളമന്റെ പ്രാർത്ഥനയാണ്, സൂര്യാസ്തമയ പ്രാർത്ഥന യാക്കോബിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാണ്, രാത്രി പ്രാർത്ഥന യോനായുടെ പ്രാർത്ഥനയാണ്, അൽ-റാഫിയിൽ നിന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനാ സമയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിൽ വ്യാഖ്യാതാവ് പരാമർശിക്കും.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "യാത്രയുടെ രാത്രിയിൽ അത് നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടു") ആ രാത്രിയിൽ അത് നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടതിന് പിന്നിലെ ജ്ഞാനം, പ്രവാചകൻ (സ) ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതിനാലും, സംസം വെള്ളത്തിൽ കഴുകി വിശ്വാസവും ജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞതിനാലും, പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് മുമ്പ് ശുദ്ധീകരണം നടത്തപ്പെടുന്നതിനാലും, ആ രാത്രിയിൽ അത് നിർബന്ധമാക്കുന്നത് ഉചിതമായിരുന്നു എന്നതാണ്.

രാത്രി യാത്രയ്ക്ക് മുമ്പ്, വ്യക്തതയില്ലാതെ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ട രാത്രി പ്രാർത്ഥന ഒഴികെ മറ്റൊരു നിർബന്ധിത പ്രാർത്ഥനയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരിൽ ചിലർ അത് നിർബന്ധമാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചു, രാവിലെ രണ്ട് റക്അത്തും വൈകുന്നേരം രണ്ട് റക്അത്തും.

ചില പണ്ഡിതന്മാർ അത് നിർബന്ധമാണെന്നും പിന്നീട് അത് റദ്ദാക്കിയെന്നും പറഞ്ഞതായി അൽ-ഷാഫി ഉദ്ധരിച്ചു. ജെറമി, പരാവർത്തനം ചെയ്തു.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അതിന്റെ രീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ലായ്മ കാരണം") അർത്ഥമാക്കുന്നത് യഥാർത്ഥ ബാധ്യത അതിന്റെ രീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ്.

മറ്റൊന്ന് ഇതാ ആ ദിവസത്തെ പ്രഭാത നമസ്കാരത്തിന്റെ ബാധ്യതയില്ലായ്മയുടെ വിശദീകരണം, അതായത് അഞ്ചാമത്തേത് ഉച്ച നമസ്കാരത്തിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ നിർബന്ധമായിരുന്നുള്ളൂ, അതായത് ആ ദിവസം ഉച്ച മുതൽ അത് നിർബന്ധമായിരുന്നു.

സാം, പരാവർത്തനം ചെയ്തു.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "നിർബന്ധ പ്രാർത്ഥന മാത്രമേ നിർബന്ധമുള്ളൂ") ആരാണ് നിർബന്ധിത പ്രാർത്ഥന നമസ്കരിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരെന്നും അവർ അത് അവഗണിച്ചാൽ എന്തുചെയ്യണമെന്നും വിശദീകരിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് ഇത് ആരംഭിക്കുന്നത്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഓരോ മുസ്ലീമിനും") എന്നാൽ അത് മുൻകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അതിനാൽ ഇതിൽ വിശ്വാസത്യാഗിയും ഉൾപ്പെടുന്നു.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഏതെങ്കിലും മുതിർന്നയാൾ") അത് പ്രായമായാലും നന്നെ സ്വപ്നമായാലും ആർത്തവമായാലും. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഒരു അവിശ്വാസിയുടെ മേൽ അത് നിർബന്ധമല്ല") ആശയത്തിന്റെ ഒരു അനന്തരഫലമാണ്, നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നത് ഈ ലോകത്ത് നമ്മിൽ നിന്ന് അത് ആവശ്യപ്പെടാനുള്ള ബാധ്യതയാണ്, അതിനാൽ പരലോകത്ത് അതിനുള്ള ശിക്ഷ അദ്ദേഹത്തിന് നൽകേണ്ടത് നിർബന്ധമാണെന്ന വസ്തുതയ്ക്ക് വിരുദ്ധമല്ല, അവിശ്വാസത്തിനുള്ള ശിക്ഷയ്ക്ക് പുറമേ ഒരു ശിക്ഷ, കാരണം ശരീരത്തിന്റെ ശാഖകൾ അദ്ദേഹത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു, ഇത് ഇസ്ലാമിലൂടെ അങ്ങനെ ചെയ്യാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവ് മൂലമാണ്, കൂടാതെ വാചകം: "ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നില്ല" (1:17). മറിച്ച്, അവൻ ഇസ്ലാമിലേക്ക് മതം മാറിയാൽ അതിന് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകേണ്ടതും, അവനെ മുസ്ലീമാകാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതും, അത്യുന്നതമായ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവന നിമിത്തവും: "വിശ്വാസികളോടു പറയുക, അവർ നിർത്തുകയാണെങ്കിൽ, മുമ്പ് സംഭവിച്ചത് അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കപ്പെടും" (1:18). (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അതിക്രമമില്ലാതെ") എന്നത് ഭ്രാന്തന്മാർക്കും, അബോധാവസ്ഥയിലുള്ളവർക്കും, മദ്യപന്മാർക്കും മേലുള്ള ഒരു നിയന്ത്രണമാണ്, എന്നിരുന്നാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന പിന്നീടുള്ളവർക്ക് മേലുള്ള ഒരു നിയന്ത്രണമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അവർ അതിക്രമം കാണിച്ചാൽ, അവർ അത് നികത്താൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്, കാരണം അവരുടെ ലംഘനത്താൽ അവർ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ളവരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. പ്രകടനം അവരുടെ മേൽ ബാധ്യതയാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അതിനാൽ അത് കണക്കിലെടുത്ത് അത് മറച്ചുവെക്കൽ നിർബന്ധമാണ്. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "മറിച്ച്, ഒരു വിശ്വാസത്യാഗിയുടെ മേൽ അത് നിർബന്ധമാണ്") എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം തനിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടതിന്, കഠിനമായ ശിക്ഷയായും, മുസ്ലീമായി മാറിയതിലൂടെ താൻ അതിന് പ്രതിജ്ഞാബദ്ധനായതിനാലും, അത് നികത്താൻ അയാൾ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. മനുഷ്യന്റെ അവകാശം പോലെ, നിഷേധം ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നില്ല.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അവൻ ലഹരിയിലൂടെ അതിക്രമിക്കുന്നു") മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഭ്രാന്ത് അല്ലെങ്കിൽ അബോധാവസ്ഥ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അവൻ കൊല്ലപ്പെടുന്നു, മുതലായവ") ഇത് പ്രവാചകൻ (സ) പറഞ്ഞ രണ്ട് സ്വഹീഹുകളിലെ ഹദീസിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്: "അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവമില്ലെന്നും മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്നും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും, പ്രാർത്ഥന നിലനിർത്തുകയും, സകാത്ത് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ജനങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ഞാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, ഇസ്ലാമിന്റെ അവകാശം ഒഴികെ, അവരുടെ രക്തവും സ്വത്തും എന്നിൽ നിന്ന് സുരക്ഷിതമാണ്, അവരുടെ കണക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലുണ്ട്."

പ്രാർത്ഥന ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഒരാളെക്കുറിച്ചുള്ള വിധി പരാമർശിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് നിയമജ്ഞർ വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചുവെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. മതംമാറ്റം എന്ന അധ്യായത്തിന് ശേഷം ചിലർ അത് ഉചിതമായി പരാമർശിച്ചു, കാരണം ഒരു മതംമാറ്റക്കാരൻ അതിന്റെ ബാധ്യത നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് അത് ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അയാൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന വിധി പോലെയാണ് അയാളുടെ വിധി.

ചിലർ ശവസംസ്കാര ചടങ്ങുകൾക്ക് ശേഷം അത് പരാമർശിച്ചു, കാരണം അയാൾ കൊല്ലപ്പെട്ടാൽ, അവനെ കഴുകി, മൂടും, മയ്യിത്ത് പ്രാർത്ഥന നടത്തും, അലസത കാരണം അത് ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ഒരു മുസ്ലീം സെമിത്തേരിയിൽ അടക്കം ചെയ്യും, അവർക്ക് അത് ഉചിതമാണ്. ശവസംസ്കാര ചടങ്ങുകളിൽ ഈ കാര്യങ്ങൾ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു.

ചിലർ ശവസംസ്കാര ചടങ്ങുകൾക്ക് മുമ്പ് ഇത് പരാമർശിക്കുന്നു, ഉദാഹരണത്തിന് അൽ-നവാവി തന്റെ മിൻഹാജിലും ശൈഖ് അൽ-ഇസ്ലാമിനെ തന്റെ മൻഹാജിലും പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചുള്ള പുസ്തകത്തിന്റെ ഉപസംഹാരമായി പരാമർശിക്കുന്നു.

ചിലർ പ്രാർത്ഥനാ ആഹ്വാനത്തിന് മുമ്പ് ഇത് പരാമർശിക്കുന്നു, കാരണം അത് ഒഴിവാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിധി, അത് നിർബന്ധമാണ്, അത് നിർവഹിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിധി പരാമർശിച്ച ശേഷം പരാമർശിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്.

ലേഖകൻ, ദൈവം അദ്ദേഹത്തോട് കരുണ കാണിക്കട്ടെ, അദ്ദേഹം പരാമർശിച്ചതിന് രണ്ടാമത്തേത് തിരഞ്ഞെടുത്തു.

നിയമപരമായി ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ശുദ്ധനായ വ്യക്തി, ശിരഛേദം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ് (അത് അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട സമയത്തിന് പുറത്ത്), പശ്ചാത്താപം തേടിയതിനുശേഷം അത് നിർബന്ധമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ (അത് അനുതപിച്ചില്ലെങ്കിൽ) അയാൾ മടിയനാണെങ്കിൽ, മനഃപൂർവ്വം (അത് സംയോജിപ്പിക്കേണ്ട സമയത്തിന് പുറത്ത്) ശിരഛേദം ചെയ്യപ്പെടണം. പശ്ചാത്താപം തേടാനുള്ള ശുപാർശയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പശ്ചാത്താപത്തിന് മുമ്പ് അയാളെ കൊന്ന വ്യക്തി ബാധ്യസ്ഥനല്ല, പക്ഷേ അയാൾ പാപിയാണ്.

അയാൾ അത് അവഗണിച്ച് അതിന്റെ ബാധ്യത നിഷേധിച്ചാൽ, അവിശ്വാസിയായി അയാൾ കൊല്ലപ്പെടും. അയാളെ കുളിപ്പിക്കുകയോ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

(കൂടാതെ) (ഒരു നമസ്കാരം) നഷ്ടപ്പെട്ട വ്യക്തി തിടുക്കം കൂട്ടണം, ഒരു ഒഴികഴിവുമില്ലാതെ അയാൾ അത് നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ, അയാൾ അത് ഉടൻ തന്നെ പരിഹരിക്കണം.

നമ്മുടെ ശൈഖ് അഹമ്മദ് ഇബ്നു ഹജർ, ദൈവം അദ്ദേഹത്തോട് കരുണ കാണിക്കട്ടെ, പറഞ്ഞു: അയാൾ വഴിതെറ്റിക്കപ്പെടണം എന്നതാണ് വസ്തുത.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഒരു മുസ്ലീം", അതായത് അവൻ അറിവുള്ളവനാണോ അജ്ഞനാണോ എന്നത്, അവന്റെ അജ്ഞതയ്ക്ക് ഒഴികഴിവില്ല, കാരണം അവൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഒരു നിശ്ചിത ശിക്ഷ") എന്നാൽ അയാൾ കൊല്ലപ്പെടണം എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, അയാളുടെ കൊലപാതകം ഒരു നിശ്ചിത ശിക്ഷയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, അതായത്, അവിശ്വാസത്തിന് വേണ്ടിയല്ല.

കൊലപാതകം പശ്ചാത്താപത്താൽ ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നു, കൂടാതെ പശ്ചാത്താപത്താൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷകൾ ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നതിനാൽ ഇത് ഒരു നിശ്ചിത ശിക്ഷയാണോ എന്നത് സംശയാസ്പദമാണ്.

ഈ കൊലപാതകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഒരു വ്യക്തിയെ അവന്റെ മേൽ ചുമത്തിയ ബാധ്യത, അതായത് പ്രാർത്ഥന നിർവഹിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുക എന്നതാണ്. അവൻ അത് പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ നിർവ്വഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഉദ്ദേശിച്ച ലക്ഷ്യം നേടിയതിനാൽ അത് ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നു, മറ്റ് നിർദ്ദിഷ്ട ശിക്ഷകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, മുൻ പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷയായി ചുമത്തപ്പെടുകയും പശ്ചാത്താപത്താൽ ഒഴിവാക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "അവന്റെ കഴുത്തിൽ അടിച്ചുകൊണ്ട്", അതായത് വാളുകൊണ്ട്.

"നീ കൊന്നാൽ നന്നായി കൊല്ലുക" എന്ന ഹദീസിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അയാളെ കൊല്ലാൻ അനുവാദമില്ല.

ആരെങ്കിലും ഒരു പുരുഷനെ കൊന്നാൽ, അയാളുടെ വിധി കഴുകൽ, മൂടൽമഞ്ഞ്, അവന്റെ മേൽ പ്രാർത്ഥിക്കൽ, മുസ്ലീം സെമിത്തേരിയിൽ അടക്കം ചെയ്യൽ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച മുസ്ലീങ്ങളുടെ വിധിക്ക് തുല്യമാണെന്ന് അറിയുക.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: "ഒരു നിശ്ചിത പ്രാർത്ഥന") സമാനമായ ഒരു വിധി അതിനായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ആചാര വിശുദ്ധി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്, കാരണം ആചാര വിശുദ്ധി ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് പ്രാർത്ഥന ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്. ശക്തമായ അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, തർക്കമില്ലാത്തതോ ദുർബലമായി തർക്കമുള്ളതോ ആയ തൂണുകൾക്കും മറ്റ് വ്യവസ്ഥകൾക്കും ശുദ്ധി സമാനമാണ്.

ആരെങ്കിലും വുദു ചെയ്യുന്നതിനോ ആചാരപരമായ കഴുകൽ നടത്തുന്നതിനോ മനഃപൂർവ്വം അവഗണിക്കുകയോ, ലിംഗത്തിലോ സ്ത്രീയിലോ സ്പർശിക്കുകയോ, മനഃപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അയാൾ കൊല്ലപ്പെടുന്നില്ല. ശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ള രണ്ട് മാർഗങ്ങളും ഇല്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് ഇത് സമാനമാണ്, കാരണം അയാളുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ സാധ്യത തർക്കത്തിലാണ്.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന: മനഃപൂർവ്വം) മറന്നുകൊണ്ട് അത് ചെയ്യുന്ന ഒരാളുടെ കേസ് ഒഴിവാക്കുന്നു, ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അയാൾ തന്റെ ഒഴികഴിവ് കാരണം കൊല്ലപ്പെടുന്നില്ല. അമിതമായ തണുപ്പ്, ഒഴികഴിവുള്ള അജ്ഞത, അല്ലെങ്കിൽ സമാനമായ സാധ്യതയുള്ളതോ അസാധ്യവായതോ ആയ ഒഴികഴിവുകൾ പോലുള്ള വൈകിടത്തിന് ഒരു ഒഴികഴിവ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരാളുടെ കാര്യത്തിന് സമാനമാണ് മറവി.